

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 561

Vineri 15 aprilie 1960

8 pagini 25 bani

Învățătura lui Lenin despre educația comunistă

Luna aprilie a fiecărui an ne aduce mereu mai vie și mai puternică amintirea vieții și luptei celui care a grăbit omenirii întregi primăvara însoțită a comunismului, amintirea marelui Vladimir Ilici Lenin.

Pentru noi, oameni ai școlii — care, iubind cu pasiune comunismul, slujim viitorul pregătindu-i cu dragoste și grijă constructorii — viața și opera lui Vladimir Ilici Lenin ne sînt nesecat izvor de învățătură, îndreptar în muncă.

Nimeni n-a prețuit atît de mult ca Lenin munca și înalta răspundere a celor ce instruesc și educă tineretul. Cînd Lenin scria în 1923 „învățătorul trebuie să fie ridicat la noi la o înălțime la care nu s-a aflat, nu se află și nici nu se poate afla în societatea burgheză”, acesta era cuvîntul conducătorului statului celei mai progresiste orînduirii, cuvînt care exprima poziția pe care Lenin a avut-o întotdeauna față de importanța muncii didactice.

Încă înainte de revoluție — pregătind-o — și în anii vijelioși ai revoluției — înlăuntrul — clasa muncitoare, prin Lenin, și-a precizat poziția față de problemele complexe ale pregătirii tineretului. Din lucrările lui Lenin se desprind numeroase și larg cuprinzătoare indicații despre modul în care trebuie organizat învățămîntul, despre conținutul științific, de clasă, al pregătirii generațiilor tinere, despre sarcinile și metodele educării comuniste a tineretului, despre problemele pregătirii și sprijinirii cadrelor didactice în munca lor nobilă, ale îndrumării lor de către statul dictatorial proletariatului.

Lenin ne învață că școala, ca element activ al suprastructurii, nu este și nu poate să fie ruptă de viață, de problemele politice con-

vingere, la lupta glorioasă de construire a comunismului. Pentru a înlăptui educația comunistă a tineretului, pentru a-i transmite în mod combativ, partinic, cunoștințele cu ajutorul cărora să poată deveni un factor activ și conștient în construirea societății socialiste, este necesară nu numai o înaltă pregătire științifică și politică a cadrelor didactice, nu numai o temeinică însușire a măiestriei pedagogice. Procesul de educare este în același timp un răbdător proces de convingere a tineretului. Și pentru a putea convinge profesorul trebuie să fie el însuși convins de cele ce spune. Pe bună dreptate spunea Lenin: „Nici un fel de control, nici un fel de program etc. nu sînt în stare să schimbe citiți de puțin orientarea studiilor pe care o determină compoziția grupului de lectori” (cadre didactice, n.n.) (Lenin, Opere, vol. 15, pag. 462).

Sub îndrumarea partidului nostru, Ministerul Învățămîntului și Culturii a realizat programe și alcătuieste manuale, cursuri, care să corespundă din punct de vedere al conținutului de idei sarcinii de instruire și educare comunistă a tineretului. El ia măsuri pentru o cit mai bună organizare a controlului activității didactice. Dar toate acestea nu fac decît să creeze condițiile pentru ca munca didactică să fie corespunzătoare. Realizarea însăși a acestei sarcini revine cadrelor didactice. De devotamentul pedagogilor, de simțul lor de răspundere pentru modul cum își îndeplinesc sarcina de educatori ai tineretului, de buna lor pregătire politică, ideologică și de specialitate depind calitatea acestei munci, orientarea ei, rezultatele ei. Iată de ce Lenin a acordat o atît de mare atenție orientării politice, conștiințozității comuniste și în general pregătirii științifice a cadrelor didactice.

„Trebuie să depunem o muncă sistematică, neîntreruptă, perseverentă în vederea și a ridicării spirituale și a pregătirii multilaterale a învățătorului pentru misiunea lui într-adevăr înaltă” — spunea el. (Lenin Opere alese, vol. II, pag. 833).

O asemenea muncă sistematică desfășoară statul nostru democrat-popular — pe baza indicațiilor lui Lenin — pentru pregătirea și pentru permanenta îmbunătățire a pregătirii profesionale și politico-ideologice a cadrelor din învățămîntul de toate tipurile și de toate gradele. Organizațiile de partid din școli, îndrumate de organele de partid, activează și ele în același sens, pentru permanenta ridicare a nivelului ideologic al cadrelor didactice pentru educarea lor comunistă. Învățătorii și profesorii răspund acestor eforturi cu un înalt simț de disciplină comunistă, cu un patriotic simț de răspundere, străduindu-se să-și însușească învățătura marxist-leninistă și să aplice în munca cu tineretul cele învățate.

Complex, cu multiple aspecte și de o deosebită răspundere politică sînt problemele pe care le are de rezolvat profesorul în condițiile statului socialist. Constructorii societății socialiste trebuie să fie oamenii celei mai înaintate culturi, slăbind știința și folosind-o în mod creator în practica construirii acestei societăți. Ei trebuie deci să

Prof. univ. F. RUSU

(Continuare în pag. 2)

Centrul școlar agricol nr. 1 din Turda.

Tot mai multe construcții școlare

Nu de mult, sfatul popular al comunei Tătăreni, raionul Tîrgoviște, a hotărît să construiască în satul Căprioaru o școală nouă. Vestea aceasta a fost primită cu deosebită bucurie atît de copiii cit și de părinții lor. Pentru sprijinirea lucrărilor de construcție a școlii tărăni muncitori au ales un comitet de inițiativă, cu atribuții concrete. Fiecare sătean s-a înscris — rugînd să fie trecut și în procesul verbal — cu un angajament concret.

S-a trecut apoi repede la fapte. Efectuînd numeroase lucrări auxiliare, sătenii au muncit cu însuflețire, alături de meșteri, la ridicarea noii construcții. Școala, care va fi dată în folosință în curînd, va oferi condiții bune de învățătură fiilor de tărani muncitori din satul Căprioaru.

Entuziasmul celor din satul Căprioaru pentru construirea școlii constituie numai un exemplu de felul cum oamenii muncii au înțeles să sprijine eforturile

statului nostru pentru îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului. În prezent, în numeroase orașe și sate ale patriei se desfășoară o largă mișcare pentru sprijinirea construirii noilor școli, care se ridică din fondul centralizat al statului. Pe lângă fiecare șantier de construcție școlare s-au constituit comitete de cetățeni, formate din reprezentanți ai organizațiilor obștești, ai comitetelor de părinți și ai cadrelor didactice, care mobilizează masele de oameni la efectuarea unor lucrări auxiliare. De asemenea, brigăzile de muncă patriotică ale organizațiilor U.T.M. și unităților de pionieri din școli aduc o contribuție deosebit de însemnată la grăbirea ritmului de construcție. De pildă, elevii din orașul Ploiești s-au angajat să lucreze în perioada vacanțelor la șantierul de construcție școlare din orașul lor și să realizeze astfel economii în valoare de 120.000 lei. Numai în vacanța de

primăvară prin munca efectuată de ei s-au realizat peste 60.000 de lei economii și, totodată, s-a accelerat ritmul lucrărilor. Peste cîteva luni în orașul Ploiești vor fi terminate lucrările de construcție a unei școli de 7 ani, a două aripă a Școlii medii „A. Toma” și un laborator model, destinat Școlii elementare de pe strada Jdanov.

În locul vechii clădiri a Școlii elementare nr. 6 din Buzău, care era neîncălzită, a început de curînd să se ridice o școală nouă. Ea va avea opt săli de clasă spațioase, două laboratoare, bibliotecă, ateliere și o sală de festivități. Alături de elevi și profesori, care au efectuat sute de ore de muncă voluntară pentru ridicarea construcției, lucrează cu însuflețire părinții elevilor, precum și numeroși oameni ai muncii din întreprinderile din localitate. Într-o singură zi, aproape o sută de cetățeni, cadre didactice și elevi au prestat 300 de ore de muncă vo-

luntară pe șantierul școlii. În regiunea Bacău s-a inițiat o largă campanie de grăbire a lucrărilor de construcție școlare, atît din fonduri centralizate cit și din contribuția voluntară a cetățenilor. La Bacău, Buhuși, Piatra Neamț, Bicoz și Comănești se ridică noi localități școlare însumînd 84 săli de clasă. Aproape încă o dată pe atît se construiește prin contribuția cetățenilor. Noile localități vor fi înzestrate cu toate cele necesare bunei desfășurări a muncii instructiv-educative — cu laboratoare, ateliere, săli de festivități și de gimnastică, depozite de material didactic etc.

În anul trecut, construcțiile școlare date în folosință în regiunea Stalin însumau 86 săli de clasă, realizate numai din fonduri centralizate. În acest an vor fi date în folosință alte 102 clase și 12 laboratoare. În alte regiuni, de pildă în regiunea Hunedoara, capacitatea de cu-

prindere a școlilor se va lărgi cu 81 săli de clasă noi, în regiunea Baia Mare cu 95, iar în regiunea Pitești cu 78 săli, toate construite din fondul centralizat al statului. Numeroase alte localități de școli se ridică prin contribuție cetățenească.

Pentru ca noile construcții să poată intra în funcțiune o dată cu începerea noului an școlar, paralel cu munca de construcție comitetele executive ale sfaturilor populare au luat toate măsurile în vederea confecționării din timp a mobilierului necesar.

Grija partidului și guvernului pentru îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului, ca și participarea tot mai largă a cadrelor didactice, a elevilor și părinților acestora la grăbirea ritmului de construcție școlare asigură desfășurarea în condiții tot mai bune a procesului instructiv-educativ, a pregătirii tineretului patriei noastre pentru muncă, pentru viață.

Invățătura lui Lenin despre educația comunistă

(Urmare din pag. 1)

aiă deopotrivă înalte cunoștințe, generale și de specialitate și să fie deprinși a le folosi în crearea bunurilor materiale și culturale. Or, pentru a realiza aceasta, ei trebuie să fie însuși de un fierbinte patriotism socialist, să acționeze în mod comunist, deci să fie educați în spiritul înaltei morale comuniste.

Lenin ne învață că morala comunistă, în spiritul căreia trebuie să educăm tineretul nostru, este morala care servește clasei muncitoare în lupta ei pentru „distrugerea și lichidarea societății vechi, exploatare, și la unirea tuturor celor ce muncesc în jurul proletariatului, care făurește societatea nouă, comunistă” (V. I. Lenin — Opere alese, vol. II, pag. 673). La baza moralei comuniste stă deci lupta pentru victoria comunismului. Această luptă pentru comunism stă la baza pregătirii tineretului și la școlile noastre.

Lenin arată că pentru a „învața comunismul” elevii trebuie să-și însușească cunoștințele fundamentale despre lume și societate, devenind oameni culti, trebuie în același timp să se pregătească pentru participarea directă la construirea socialismului. Școala noastră nouă realizează sarcina instruirii și educării muncitorești a tineretului prin conținutul ei științific, prin strânsa ei legătură cu problemele practice ale construcției socialismului, prin exigența față de felul în care tineretul valorifică în muncă, în viață, cele învățate în școală. Planurile de învățământ, programele și manualele oglindesc orientarea științifică a școlii noastre, care aplică politica leninistă a partidului nostru în problema pregătirii tineretului.

Vorbind despre orientarea științifică a școlii, Lenin a subliniat importanța însușirii cunoștințelor științifice de bază, necesitatea îndalțării balastului neștiințific, mistificat al școlii burgheze. Invățământul nostru acordă o atenție deosebită științelor, care trebuie să dea tineretului înțelegerea materialist-dialectică a fenomenelor naturii și societății. Se îmbunătățește mereu predarea matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale. De asemenea, se iau tot mai multe măsuri pentru îmbunătățirea conținutului predării științelor umanistice. Prezentarea materialist-dialectică a legilor particulare ale diferitelor științe, efortul făcut de profesori pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă unitatea și materialitatea lumii, universalitatea legilor dialectice de dezvoltare și transformare a materiei, perseverența fiecărui profesor de a înarma pe elevi cu concepția materialistă și dialectică asupra lumii și vieții, acestea sînt în esență aspectele de bază ale muncii desfășurate pentru pregătirea științifică a elevilor.

Profund politică prin sarcinile sale, școala noastră nouă înfăptuiește cu tot avântul politica leninistă a Partidului Muncitoresc Român, politica de pregătire a tineretului pentru viață. În acest sens un nesecat și neprețuit izvor

sînt pentru noi îndrumările date de V. I. Lenin cu privire la legarea învățămîntului de practică. Problema politehnizării învățămîntului, abordată teoretic încă de către Marx și Engels, l-a preocupat îndelung pe V. I. Lenin, care preciza necesitatea ca viitorii constructori ai societății noi să posedă o temeinică cultură generală și o largă cultură tehnică, necesitatea ca — evitîndu-se specializarea timpurie — tineretul să-și însușească elementele de bază ale unui învățămînt politehnic, deprinderi trainice de muncă practică.

Ați în „Proiectul de program al G.C. al P.C. (b) din Rusia” (1918), cit și în alte note și expuneri, Lenin a preconizat un învățămînt politehnic „care să dea cunoștințe teoretice și practice în toate ramurile principale ale producției” și care să poată realiza totodată — cu scop economic, dar mai ales educativ — „o strînsă legătură a învățămîntului cu munca social-productivă a copiilor”.

Participînd, pe măsura pregătirii teoretice și practice, la producerea de bunuri materiale, tineretul se obișnuiește cu munca, dobîndește deprinderi de a fi activ în cadrul societății, de a răspunde pentru calitatea muncii sale, de a-și ajuta tovarășul de muncă. El deprinde astfel direct modul de viață socialist, și prin aceasta școala, așa cum o vedea Lenin, nu rămîne închisă între zidurile sale.

Pe de altă parte, Lenin arată că poți deveni comunist numai atunci cînd îți îmbogățеști memoria cu cunoștințerea întregului tezaur pe care l-a elaborat omenirea. Pentru aceasta este necesară însă preluarea în mod critic a acestui tezaur de gândire și trudă materializată în înfăptuirile oamenilor care au îmbogățit știința, cultura, civilizația umană.

Însușirea tuturor cunoștințelor din acest tezaur trebuie făcută de pe pozițiile unei preluări active, critice, care să valorifice ceea ce e bun, durabil, corespunzător drumului omenirii spre progres. De aceea, tineretului — care nu poate încă avea discernămint politic și științific — școala trebuie să-i transmită, cu grijă și simț de răspundere, ceea ce practica, viața, lupta revoluționară au verificat și acceptat drept adevărat „tezaur” al gândirii și creației omeniești. O asemenea preluare critică a moștenirii trecutului este fundamentală opusă atît servilismului orb față de cultura burgheză, cît și poziției troglodite, înguste a aruncării peste bord a tot ceea ce s-a realizat în trecut în cadrul orînduirilor bazate pe exploatare.

Politica partidului nostru în privința valorificării în mod critic a experienței trecutului în ceea ce privește școala reprezintă o genială aplicare a tezei leniniste referitoare la îmbogățirea cunoștințelor tineretului cu tot ceea ce mintea și geniul iscoditor al omului au creat mai de preț.

O altă problemă etică V. I. Lenin l-a acordat o mare însemnătate o constituie unitatea de vederi, de exigență și de orientare în activi-

tate a tuturor factorilor care contribuie, direct și indirect, la pregătirea și educarea tineretului, la formarea cetățenească și patriotică a acestuia. Cadrele didactice, organizațiile de tineret, părinții, presa, radioul, activitatea artistică, întreaga comportare a adulților, totul trebuie să aibă aceeași orientare, să creeze un mediu unitar care să influențeze formarea concepției științifice despre lume și viață, dezvoltarea sentimentelor și deprinderilor în sensul corespunzător sarcinii de a da tineretului educația comunistă. În școală este foarte necesar să se creeze o unitate de exigență din partea tuturor cadrelor didactice față de copiii și de tinerii educați. Nu este educator acel profesor care — dintr-un motiv sau altul — nu ia atitudine față de manifestările negative ale unor tineri, nu-i îndreaptă pe loc, mulțumindu-se să „raporteze” dirigintelui, directorului, conducătorului instituției. Indiferent de specialitate și de sarcinile avute în școală, fiecare profesor trebuie să fie neapărat și un educator și să se achite conștiincios de această sarcină.

În afară de unitatea de atitudine, de exigență a cadrelor didactice, este necesar ca profesorii să asigure o strînsă și just organizată colaborare cu organizațiile de tineret. Ajutor de preț al partidului în munca de educare comunistă a tineretului, organizațiile noastre U.T.M. au sarcina de onoare de a contribui la cultivarea moralei comuniste în rândurile tineretului. Urmînd exemplul glorios al Cornesolului îndrumat de Lenin, organizațiile U.T.M. trebuie să ajute școala ca pregătirea și educarea tineretului să nu se mărginească doar la studiu, ci să cuprindă și antrenarea elevilor în activitatea practică, alături de toți oamenii muncii. „Trebuie — spune Lenin — ca toți să vadă că oricine face parte din Uniunea Tineretului este un om cu carte, dar în același timp și un muncitor”.

Precizînd cu claritate scopul, sarcinile și chiar unele metode ale muncii instructiv-educative, subliniînd în repetate rînduri importanța și răspunderea politică a muncii cadrelor didactice, Vladimir Ilici Lenin, marele învățător al întregii omeniri muncitore, este nemijlocit învățător și îndrumătorul cadrelor didactice. Cuvintele lui le sînt îndreptar sigur și luminos în munca lor de educatori.

Statul nostru democrat-popular, în care rodesc învățăturile genialului învățător al omenirii muncitore, creează condiții pentru ca munca pedagogilor să fie din ce în ce mai bună, mai trainică, mai folositoare.

Muncind cum îi îndrumă Partidul Muncitoresc Român, aplicînd învățătura leninistă, învățătorii și profesorii sînt călăuziți permanent de grija ca ceea ce făuresc ei — modelînd mintea și sufletul tineretului — să răspundă înaltei dăruiri patriotice de a crește în școala noastră de azi pe cei ce mîine, desăvirînd socialismul, vor contribui la construirea comunismului.

V. I. Lenin cu copii

desen de N. JUKOV

PRIETENUL COPIILOR

Copiii, în care vedem viitorul, Lenin le-a purtat o grijă părintească, plină de dragoste, de căldură. Se interesa personal de hrana din inter-note, de condițiile în care școlile și casele de copii instruiseră și educaseră tînoră generație. Nu o dată putea fi văzut în mijlocul celor mici, stînd de vorbă, glumind sau jucîndu-se cu ei.

Lenin și Nadejda Konstantinovna Krupskia aveau copii. Era poate o tragedie, căci Lenin iubea copiii cum rar îi iubesc oamenii atît de ocupați, atît de ocupați de treburi și afaceri în viață. Dar nu era dragostea banală a omului care nu are copii și care încearcă să compenseze prin atenția arătată copiilor eroa de care el este lipsit.

Toată lumea știa cît de larg era oțîndită această dragoste pentru copii, pentru adolescenți, pentru viitorii cetățeni ai statului socialist în legislația sovietică.

Dar pe lângă această atitudine de om de stat, Lenin arăta copiilor și o grijă duioasă, ca să spun așa, cu caracter intim. Acest om, care a fost poate cel mai ocupat dintre toți contemporanii săi, era deseori, în chipele libere, deconcertat de copii.

Cînd povestești despre viața lui Lenin este cu neputință să ocolești o pagină, poate chiar tragică, din biografia lui. Cu puțin înainte de a muri, lovit de boala necruțătoare pe care o cauzează permanentul și supraomnescul efort cerebral, Lenin, care aproape nu mai era în stare să facă o mișcare, deodată, în plină iarnă, a început să se simtă puțin mai bine. Futuricul său organic se stîngea, dar creierul său vîguros, rezistînd sclerozei ce-l în-cătușea, și-a păstrat memoria și claritatea gândirii.

Pe cîntine, în casa unde trăia Lenin, pe care boala îl împiedica să lucreze, devenise o tradiție să se facă pom de iarnă pentru copiii tînorilor din împrejurimi. Rudele, prietenii au încercat să-l convingă

pe Lenin să nu facă pom în iarna aceea. Medicii spuneau că în felul acesta boala s-ar putea agrava. Dar Lenin a rămas neînduplecat.

Și iată cît de bradul proaspăt, mirosind a cer, cu cristalele strălucitoare de zăpadă, apără în casa cu miros de rășină. La ora fixată au venit și micuții oaspeți. Lăsînd în altă parte, împreună cu căciulile, cojoacele și jachetele, orice sfială, copiii au dat năvală în camere, umplîndu-le cu glasurile lor zglobii. La fel de tulburătoare ca și mirosul de cetină proaspăt.

În timpul acesta, în camera unde se afla Vladimir Ilici, Nadejda Konstantinovna și cîțiva prieteni, care veniseră în seara aceea, și medicii care vegheau neîncetat la căpătîiul lui, se străduiau să-l convingă pe bolnav să nu iasă în sală; zgomotul agitației, emoția îi erau cu desăvîrșire interzise. Dar și de data aceasta Vladimir Ilici n-a vrut să cedeze. A cerut insistent să fie dus în sală într-un fotoliu cu roți. Aici strălucia bradul și începuse veselie.

Imediat copiii l-au înconjurat sau mai bine-zis l-au asaltat. Iar cînd știa și sora au încercat să-l scoapă din această încercare, el s-a supărat foarte tare. Cînd l-a văzut în seara aceea nu va uita niciodată bucuria ce scintea în ochii căprui, miștiți, ai acestui om bolnav de moarte. Frînt de boală, chinuit de dureri de cap crîncene, se amuza nespun cu mușfirii săi gălăgioși...

BORIS POLEVOI

Intîmpinînd aniversarea nașterii lui V. I. Lenin

Numeroși profesori din orașul Galați au participat recent la o seară literară care a avut loc la Școala medie nr. 1 din localitate. Cu acest prilej a fost prezentată o expunere cu subiectul: „Lenin și cultura”. Actori ai Teatrului de stat din Galați au citit versuri de Maikovski și Esenin închinare lui V. I. Lenin.

Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Dărăști, raionul Vidra, se pregătesc cu deosebit interes pentru concursul de lucrări scrise cu tema „Viața și activitatea lui V. I. Lenin” organizat din inițiativa conducerii școlii. În acest scop s-a

organizat pentru ei și o vizită la Muzeul Lenin-Stalin din București. Pionierii au fost deosebit de impresionați atunci cînd au ascultat la muzeu o cuvîntare a lui Vladimir Ilici, imprimată pe disc. De asemenea, au făcut o puternică impresie asupra lor exponatele legate de viața și lupta marelui Lenin.

Ucenicii și elevii de la Grupul școlar de petrolchimie din Ploiești organizează numeroase manifestări cultural-artistice în întîmpinarea celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin. De curînd, la clubul școlii a avut loc o seară literară, la

care s-au citit fragmente din volumul „Amintiri despre Lenin”. Numeroși ucenici și elevi au recitat versuri ale poezilor romîni și sovietici închinare lui Lenin.

Zilele trecute, la Școala medie nr. 20 „Gheorghe Șincai” din Capitală a fost organizat un simpozion consacrat aniversării nașterii lui Lenin. Participanții au ascultat cu deosebit interes referatul întocmit de un grup de elevi; cu tema „Viața și activitatea lui V. I. Lenin”. Mai mulți elevi au citit versuri și fragmente din diferite lucrări literare închinare lui Lenin. Simpozionul s-a încheiat cu prezentarea

unui diafilm care îi arată pe Lenin în zilele Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Cu prilejul aniversării a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, elevii de la Grupul școlar silvic din Timișoara au vizionat în colectiv mai multe filme artistice și documentare dedicate vieții și activității marelui dascăl al proletariatului mondial. Printre acestea se numără filmele „Familia Ulianov”, „În zilele lui Octombrie” și „Ani de neuitat”. Elevii din ansamblul artistic se pregătesc pentru seară dedicată consacrată lui Lenin, ce va avea loc în școală la 22 aprilie.

„Vladimir Ilici se dăruie în întregime petrecerii copiilor, se amuza, rîdea și cînta laolaltă cu ei”. Copiii îl asaltau cu întrebări și el reușea să răspundă fiecărui, făcea glume, spirite, pune și el întrebări, spunea ghicitori și nu putea decît să te minunezi cum de le știa pe toate, cum de făcea minte totul.

— El, da' cînd ne jucăm de-a goarecele și pisica? Ce-i cu voi? Ați uitat? — îi întăria Vladimir Ilici.

Și din nou se formă un cerc, și din nou îl văzui acolo, printre copii... Era o adevărată plăcere să vezi cu cîtă pasiune lua parte la joacă, nelăsînd pisica să treacă, apărînd goarecele. Ochiul lui căuta ageri și nu era chip să-l tragi pe sloară... Apărarea lui era trainică și sigură. Se dăruia cu ardore jocului, și această ardore o transmitea copiilor, pe care jocul îi jurase pînă la uitare de sine.

Așa s-a întimplat că Vladimir Ilici, deși abia îi cunoscuse pe acești copii, a devenit prietenul lor cel mai bun. Copiii vorbeau cu el simplu, adresîndu-i-se cu „tu”, glumeau, îl întrerupeau din vorbă și se simțea că-l socoteau „de-al lor”. El l-au răpit celor mari. L-au lîrît după ei să ia cealaltă împreună, să se ospăteze, i-au dat dulceață și absolut toți doreau să facă ceva pentru el. Iar el le spărgea nucii, turna în farfurioare cealaltă din paharele fierbinți și veghea cu grijă asupra copiilor, de parcă ei toți ar fi fost membri ai familiei sale.

Iubea atît de mult copiii! Și copiii simțeau acest lucru, îi dăruiau minunata lor dragoste și doreau cu toții să fie alături de el.

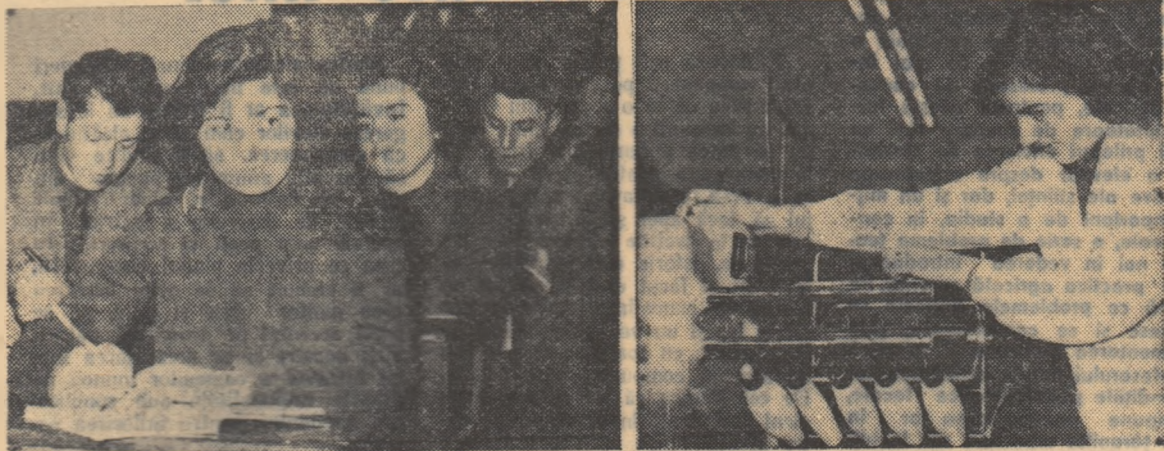
V. D. BONCI-BRUEVICI

*) Este vorba de copiii de la școala-preventoriu din Sokołniki.

Din activitatea școlilor serale

Indrumare și sprijin

Elena Mihalache, laborantă textilă la Uzinele de fibre sintetice Săvinești, este popularizată la panoul de expunere alături de alții pentru succesele ce le obține în producție cât și pentru strălucirea sa la cursurile serale ale școlii medii „Petru Rareș” din Piatra Neamț.

Cliseele noastre o înfățișează la orele de geografie și la locul de muncă în uzină.

Munca independentă a elevilor

Munca independentă a elevilor, caracterizată prin efortul conștient depus de aceștia în vederea consolidării cunoștințelor, are o deosebită însemnătate în formarea capacității lor de a rezolva mai târziu problemele complexe ale activității teoretice și practice. Scoțind în evidență importanța muncii independente, V. I. Lenin spunea tineretului: „Numai atunci când veți ajunge să vă orientați în mod independent... numai atunci veți putea să vă considerați destul de fermi în convingerile voastre și să le susțineți cu destul succes în fața oricui și oricând”. (V. I. Lenin, „Marx-Engels - Marxism”, Editura Politică 1958, pag. 413).

Condițiile specifice de studiu în învățământul seral pun probleme deosebite în legătură cu munca independentă a muncitorilor-elevi. La cursurile serale o pondere mare o are însușirea cunoștințelor de către elevii încă din clasă, dar aceasta nu înseamnă renunțarea la muncă independentă în afara de clasă a muncitorilor-elevi, intrucât ea are menirea să asigure aprofundarea conștiinței a materialului de studiu, să consolideze și să verifice cunoștințele, priceperile și deprinderile dobândite. Totodată, munca independentă asigură formarea deprinderilor de autocontrol, dezvoltă încrederea muncitorilor-elevi în forțele proprii.

Ca și în învățământul de zi, și în școala serală se pot forma deprinderi de muncă independentă atât în timpul lecțiilor, cât și prin orele de consultații, prin teme date acasă, prin lucrările de control, prin orele educative, seratele literare etc. Printre căile de dezvoltare a capacității elevilor de a munci independent se înscrie grija de a-i învăța să ia notițe în timpul expunerii, să alcătuiască planul unei compuneri, să conspiceze ori să rezume un text, să analizeze în profunzime un text literar ori să expună cu cuvinte proprii părerea despre un autor sau altul, despre o operă literară sau un personaj al acesteia etc. Este bine de aceea ca, pe lângă folosirea lecțiilor-prelegeri, să se recurgă și la asemenea forme ca acelea la care ne-am referit mai sus, care permit în mai mare măsură antrenarea elevilor, participarea lor activă la explicarea unor probleme cu ajutorul cunoștințelor pe care le au din activitatea lor practică. De asemenea, trebuie înălțată tendința de a se preda în goană, schematic, dictându-li-se elevilor în decursul orei formule, fraze generale, de a se face expunerii seci, lipsite de elemente concrete.

Prezența activă a muncitorilor-elevi în producție solicită mult spiritul lor de inițiativă, de independență în muncă și de răspundere. În raport cu elevii de la cursurile de zi ei au mult mai mari posibilități de a face comparații, de a ajunge la concluzii generalizatoare în vederea asimilării noilor cunoștințe. De asemenea, înseși percepțiile muncitorilor-elevi, fiind bazate pe legătura strinsă cu experiența lor de muncă, sînt mai cuprinzătoare. Ei vor să vadă tot timpul cum pot fi folosite cunoștințele dobândi-

te în viața la înțelegerea științifică a fenomenelor și proceselor ivite în muncă din producție. În procesul muncii sînt solicitate și stabilizează în permanență legăturile cauzale între fapte și fenomene, ceea ce se reflectă și în preocupările de la școală. Ei pun o serie de întrebări, intervin cu completări etc., fapt ce ajută și mai mult procesul de însușire conștientă și independentă a cunoștințelor. Ținînd seama de aceasta, înțelegem de ce în școala serală mai mult decît în școala de zi sînt condiții pentru cultivarea deprinderilor de muncă independentă a elevilor.

Asigurarea însușirii conștiente a materialului predat prin sublinierea din partea profesorului a ceea ce este esențial în lecție constituie una din cerințele metodice de bază pentru dezvoltarea gândirii independente a muncitorilor-elevi. Se știe că abundența de amănunte și probleme secundare împiedică adesea formarea priceperii de a lucra în mod independent. De aceea, multe cadre didactice frunțase din învățământul seral înălțură din predarea unelor amănunte alegînd cu deosebită grijă părțile esențiale ale materiei de studiu și ducînd totodată o luptă continuă împotriva tratării schematice a problemelor. De exemplu, la secția serală a Școlii medii „M. Basarab” din Capitală, la predarea primei lecții din tema „Viața și opera lui C. Bolliac” la clasa a IX-a „C”, profesoara s-a oprit asupra celor mai importante fapte care priveau viața și activitatea pe plan politic și social-cultural a autorului. Astfel, i-a rămas și timpul necesar pentru prezentarea unor poezii care să sublinieze ideea citatului din „Epigonii” („Bolliac cînta iobagul și-a lui lanțuri de aramă...”), folosit în anunțarea lecției noi - „Muncitorul”, „Țiganul vindut”, „Ocna”, „Carnavalul”, „Clăcașul”. Profesoara a rezervat cu grijă la lecție timpul necesar pentru a-i învăța pe muncitorii-elevi cum să studieze și să interpreteze fragmentul ales din studiul critic „Poezia”. Ei au fost îndrumați să aleagă ideile principale din text, au fost învățați să folosească trimiterile, notele din subsolul paginii etc. Astfel, ei sînt îndrumați din timpul orelor cum să muncească cu cartea. Apoi elevii au fost ajutați în timpul lecțiilor să scoată din mod independent din textul dat ideile esențiale despre rolul poeziei, despre lupta pentru eliberarea de sub exploatare, despre atitudinea autorului împotriva religiei. Desfășurarea lecției i-a stimulat pe muncitorii-elevi să gîndească independent, profesoara făcîndu-i să urmărească cu atenție și interes crescînd cele expuse, activizîndu-le tot timpul percepția, gîndirea logică și memoria. Între metodele și procedeele de activizare a gândirii independente a muncitorilor-elevi utilizate la această lecție amintim: folosirea conversației prin întrebări care se adresa gîndirii independente („Ce vrea să spună Eminescu în textul citat?”, „De ce sînt trimiși tocmai Bălcescu și Bolliac la Constantinopol?” etc.) De asemenea, profesoara a

manifestat o grijă deosebită pentru explicarea unor noțiuni, a folosit în cursul expunerii schema făcută la tablă în legătură cu ideile principale ale lecției, subliniind continuu părțile centrale și cerînd elevilor să le noteze în caiete.

La o lecție privind geografia economică a Japoniei, predată la clasa a IX-a „C”, de la secția serală a Școlii medii „M. Basarab” din Capitală, profesoara a folosit cunoștințele dobîndite de elevii din citirea presei pentru a-i orienta să gîndească independent asupra legăturilor cauzale între fenomene. Astfel, elevii au făcut scurte caracterizări privind situația social-politică a Japoniei, au reușit să aprecieze în mod independent principalele trăsături ale economiei, industriei și comerțului acestui stat capitalist dependent de politica economică a monopolurilor din S.U.A., de interesele cercurilor imperialiste agresive.

O deosebită importanță pentru cultivarea deprinderilor de muncă independentă la muncitorii-elevi o are efectuarea temelor pentru acasă la materiile la care este indicat să se dea asemenea teme. Conținutul acestora trebuie să fie astfel ales încît să le dezvolte inițiativa creatoare, să le stimuleze gîndirea independentă și să le dea posibilitatea să folosească într-o măsură cât mai mare experiența pe care o au din producție și din școală. Astfel, pe baza analizei la lecție a figurii lui Ștefan cel Mare din „Apus de soare”, profesoara a cerut muncitorilor-elevi să efectueze independent în cadrul temei pentru acasă, după planul stabilit pentru descrierea personajului central, descrierea orală a celorlalte personaje din piesă, să analizeze limba, expresiile folosite de autor și să aprecieze din acest punct de vedere valoarea literară a operei analizate. În cadrul lecțiilor este necesar să li se arate elevilor scopul temelor pentru acasă, precum și metodele prin care pot fi efectuate.

Alegerea din material a elementelor esențiale (pe care profesorul trebuie să le explice în mod obligatoriu la lecție) și a elementelor secundare (pe care muncitorii-elevi pot să le asimileze independent) constituie o condiție obligatorie și în darea temelor pentru acasă, ca și în întreg sistemul de predare în învățământul seral. De asemenea, este necesară o atență coordonare din partea dirigintului și profesorilor de la fiecare clasă a volumului de teme pentru a se evita supraîncărcarea elevilor.

Ne-am oprit asupra citorva aspecte legate de formarea, mai ales în timpul lecțiilor, a deprinderilor de muncă independentă la muncitorii-elevi. Asigurarea însușirii cunoștințelor de către elevii presupune forme și procedee variate, care trebuie să stea în atenția cadrelor didactice, a comisiilor metodice, a consiliilor pedagogice din școlile serale. De grija lor, de preocuparea lor permanentă pentru aceste probleme depinde în mare parte buna pregătire a muncitorilor-elevi.

E. DOMOCȘ

Cele trei școli medii serale și cele trei secții serale de pe lângă școlile medii din orașul Craiova sînt frecventate de peste 1.400 elevi. Secția orașenească de învățămînt și cultură se ocupă permanent de îndrumarea și controlul activității pe care o desfășoară cadrele didactice în vederea unei cât mai bune pregătiri a muncitorilor-elevi.

Grija s-a îndreptat mai întîi asupra asigurării bazei didactice materiale a școlilor serale. Ca urmare, a fost completat cu cele necesare mobilierul școlilor de pe lângă întreprinderea „7 Noiembrie” și de pe lângă Complexul Podari, care dispuneau de mobilier insuficient. Pentru completarea utilajului laboratoarelor, a fost transferat la școlile serale tot materialul didactic găsit în plus la școlile de zi. Unele aparate defecte au fost reparate în întreprinderile pe lângă care funcționează școlile și sînt folosite azi în bune condițiuni. Școlii serale de pe lângă întreprinderea „Electroputere” i s-au creat condiții pentru folosirea laboratorului de fizică și chimie de la școala profesională din cadrul întreprinderii.

Constatîndu-se că o serie de elevi nu au reușit să-și procure unele manuale, Secția orașenească de învățămînt și cultură a intervenit la C.L.D.C. și a găsit, împreună cu acesta, la unele raioane, stocuri de manuale nedifuzate care au fost distribuite elevilor școlilor serale.

Problema centrală care stă în atenția colectivului Secției de învățămînt și cultură în ceea ce privește sprijinirea muncii în învățămîntul seral o constituie desfășurarea lecțiilor, calitatea predării și a muncii educative. Efectuînd numeroase inspecții pe diferite probleme privind conținutul lecțiilor, metodologia lor, felul în care se asigură fixarea cunoștințelor în timpul lecției, îndrumarea muncii independente a muncitorilor-elevi etc., colectivul secției a putut să cunoască bine munca profesorilor și nivelul cunoștințelor elevilor și să ia, pe această bază, măsurile necesare. Astfel, s-au organizat în ajutorul cadrelor didactice din învățămîntul seral consultații date de metodiștii secției de învățămînt și cultură - în special pen-

tru acei profesori în predarea cărora s-au constatat lipsuri. De asemenea, s-a organizat schimbul de experiență între profesorii care predau aceeași specialitate și au avut loc inter-sistențe la lecții, urmate de discuții. În același timp, s-a organizat și dezbaterile teoretice, însoțite de exemplificări concrete, a unor probleme. De exemplu, profesorilor de matematică le-a fost deosebit de utilă dezbaterile problemelor privitoare la înlăturarea lacunelor din cunoștințele elevilor și la metodică transmiterii noilor cunoștințe.

Priă astfel de măsuri s-a obținut o îmbunătățire simțitoare a situației la învățatură a muncitorilor-elevi. Dacă în primul trimestru procentul de promovabilitate la clasele IX-XI a fost de 75 la sută, în cel de-al doilea trimestru el a crescut la 82 la sută. Un mare număr de elevi au note de 8, 9 și 10.

Totodată, Secția de învățămînt și cultură s-a preocupat din timp de pregătirea viitoareii serii de elevi ai clasei a VIII-a de la cursurile serale și fără frecvență. În prezent, sînt selecționați 726 de muncitorii-elevi care vor urma în anul școlar 1960-1961 clasa a VIII-a a acestor cursuri, față de 437 în anul școlar curent. Pregătirea lor se desfășoară în 6 centre; organizarea în întreprinderi și în școlile medii. Datorită legăturii permanente cu întreprinderile și controlului sistematic organizat de Secția de învățămînt și cultură asupra felului cum se desfășoară cursurile de pregătire, a fost asigurată frecvența regulată a celor ce le urmează și se îmbunătățește mereu calitatea predării.

Străduindu-ne să ridicăm continuu nivelul muncii noastre de îndrumare și control a cursurilor serale și fără frecvență, urmăm să asigurăm muncitorilor-elevi o pregătire temeinică; în strînsă legătură cu activitatea lor în producție, pentru ca ei să devină intelectuali de nădejde ai patriei noastre.

D. CIOCIRLAN

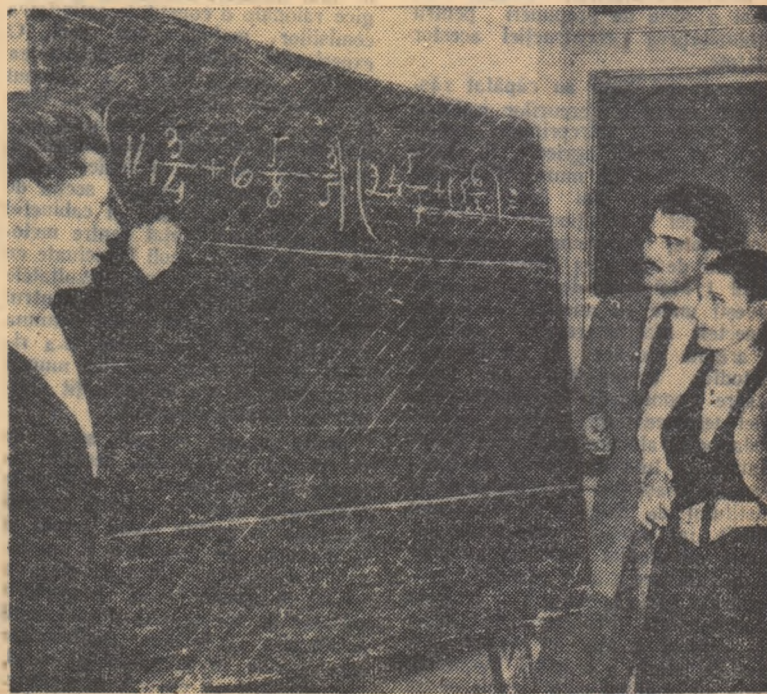
șeful Secției de învățămînt și cultură a Sfatului popular orașeneș Craiova

Stimularea muncitorilor-elevi

În vederea găsirii celor mai bune metode de instruire și educare a muncitorilor-elevi, la secția serală a Școlii medii nr. 1 din Piatra Neamț se organizează lecții deschise menite să-i ajute pe profesori. Îndeosebi pentru a asigura participarea vie a elevilor la activitățile din clasă, pentru a-i sprijini să explice, prin prisma activității lor practice, fenomenele ce le sînt prezentate teoretic în lecțiile de fizică, chimie etc.

În același timp, școala caută să-l stimuleze permanent la învățatură pe muncitorii-elevi. În acest scop a fost amenajat un panou de onoare la care sînt prezentate fotografiile celor ce obțin rezultate deosebite, probleme rezolvate de ei, spiculi din activitatea lor din clasă etc.

De asemenea, în întreprinderi, în secțiile în care lucrează elevii, sînt analizate periodic, cu colaborarea școlii, rezultatele obținute de ei la învățatură.

Numeroși lîneri din întreprinderile ieșene urmează cursurile de pregătire în vederea examenului de admitere în clasa a VIII-a a învățămîntului seral.

Elemente importante în predarea cunoștințelor agricole

Pe măsură ce cunoștințele agricole se consolidează ca disciplină distinctă în programa școlilor de cultură generală, se conturează în predarea lor o serie de elemente importante, izvorite din necesitatea de a ține pasul cu mersul înainte al socializării agriculturii și, în consecință, cu progresul tehnic și cu tendințele de dezvoltare ale economiei agricole.

Este vorba, în primul rând, de necesitatea de a da principiului predării diferențiate a cunoștințelor agricole sensuri mai largi, mai cuprinzătoare și mai legate de actualitate. Se știe că acest principiu constă din adaptarea regulilor generale recomandate de știința agricolă la condițiile naturale locale, astfel ca în cuprinsul lecțiilor să se includă nu numai problemele agrotehnice generale, ci și metodele practice de a le rezolva în condițiile locale. Totodată, socializarea agriculturii și progresul tehnic obligă pe profesori să fie la curent nu numai cu cele mai noi rezultate experimentale din domeniul agrotehnicii, fitotehniei, pomiculturii etc. (materii care se predau în clasele V-VII), dar și cu directivele pe care partidul și guvernul le dau pentru continuarea dezvoltării agriculturii noastre, directive care se reflectă în măsurile de caracter general și în orientarea economiei agricole locale. Prin aceasta, cursul de cunoștințe agricole devine pentru școală un prilej de a se integra în efortul general al oamenilor muncii din satele noastre pentru ridicarea producției agricole. Astfel, de exemplu, se cere ca la cursul de fitotehnie să se pună un accent deosebit pe cultura cerealelor (grâul și porumbul), pe cultura florii soarelui, a sfeclei de zahăr și a porumbului pentru siloz, cunoscând importanța deosebită a acestor culturi pentru economia națională.

Un alt element important în predarea cunoștințelor agricole decurge din ritmul viu al mecanizării lucrărilor agricole și din marile lucrări de amenajare tehnică a terenurilor agricole din țara noastră.

Baza tehnico-materială a agriculturii a crescut cu zeci de mii de

mașini agricole moderne. La gospodăriile agricole de stat s-au mecanizat aproape în întregime arăturile, semănatul și recoltarea cerealelor păioase. S-au creat și s-au dat în exploatare sisteme noi și complete de mașini pentru cultura sfeclei de zahăr sau a porumbului, pentru mecanizarea lucrărilor în zootehnie, în horticoltură și viticultură etc. De asemenea, numai în anul 1959 s-au executat lucrări noi de indiguiri și desecări pe o suprafață de 100.000 ha și s-au amenajat pentru irigație peste 80.000 ha. În anii viitori sînt prevăzute a se amenaja suprafețe mult mai mari, care vor pune probleme noi de agrotehnică și de exploatare.

Ținînd seama de toate acestea, profesorul este chemat să promoveze în lecțiile sale noul în agricultură, să privească spre viitor. El nu formează agricultori individuali, ci colectivități care vor pune în aplicare, cu îndrăzneală și cu convingere, cele mai recente cuceriri ale științei și tehnicii. Aceasta îi cere o documentare la zi asupra problemelor menționate și o cunoaștere cit mai precisă a orientării agriculturii din regiunea în care se află. Se deduce din cele arătate și necesitatea unei permanente legături cu organele și instituțiile agricole, pentru coordonarea acțiunilor comune.

Un alt element pe care profesorii trebuie să-l aibă în vedere reiese din rolul din ce în ce mai important pe care-l capătă terenul agricol școlar în desfășurarea procesului de învățămînt. Desigur că principala funcție a acestuia este cea didactică: terenul agricol școlar trebuie să-i învețe pe elevi, să-i instruiască. Ca atare, pe terenul școlar se cultivă plantele pe care elevii le studiază la lecțiile teoretice, cuprinzîndu-se deci, în cea mai mare măsură, temele prevăzute în programa cunoștințelor agricole. De aceea nu procedează just acei profesori care socotesc că terenul școlar poate fi cultivat numai cu 2-3 plante agricole, pentru ca elevii să aibă prilej de a săpa cu cascama sau a prăși cu sapa. Rolul didactic al terenului școlar este

ce el să fie amenajat special, spre a deveni o ilustrare concretă a lecțiilor predate în clasă. Dar terenul școlar este menit în același timp să fie și un laborator viu al școlii, în care profesorul, împreună cu elevii, execută o serie de experimentări și organizează o serie de culturi demonstrative, pentru a completa lecțiile teoretice. Experimentările și demonstrațiile trebuie să constituie o preocupare din ce în ce mai intensă pentru profesorii de cunoștințe agricole, pentru că aceste forme ajutătoare de predare sînt nu numai prilejuri eficiente de convingere a elevilor despre adevărurile obiective ale științei, dar și un mijloc important de a studia, în condiții reale, o serie de probleme teoretice noi în vederea introducerii lor în practica agricolă curentă. Pe măsură ce problemele agricole se lămuresc și se consolidează, prin documentarea teoretică și practică a profesorului și prin verificarea lor în condițiile pedo-climatice locale, se impune popularizarea lor în masa tîranilor muncitori din localitatea respectivă.

În felul acesta munca școlii devine mai cuprinzătoare, poate contribui efectiv la dezvoltarea unor culturi importante pentru agricultura locală.

P. STANCULESCU

Elevii Școlii de artă din Timișoara se pregătesc pentru expoziția de sfîrșit de an.

Posibilități mari, dar rezultate mici

„Frumoasă ești patria mea” este titlul compunerii pe care elevii clasei a IV-a de la o școală din Giurgiu au întocmit-o nu de mult. Nici nu se putea o temă mai frumoasă la compunere pentru elevii de clasă a IV-a, care aveau astfel prilejul să facă apel și la cunoștințele primite în lecțiile anterioare de geografie, istorie etc. De altfel, elevii au și făcut dovadă că au un bagaj de cunoștințe corespunzător clasei lor și un vocabular destul de bogat. Dar, cu toate acestea, ei nu au alcătuit compuneri prea reușite. De ce? Pentru că nu au fost suficient îndrumați în prealabil de către învățătoare.

Este drept că învățătoarea i-a ajutat să-și alcătuiască planul compunerii, dar îndrumările date se refereau doar la așezarea și înțelegerea țării noastre, la relief, la numărul și densitatea populației, la bogățiile țării.

Pentru alcătuirea unei compuneri bune nu este însă suficient atât. Învățătoarea ar fi trebuit să le sugereze elevilor cum să-și alcătuiască compunerea, să le indice cum să dezvolte anumite puncte din plan, prezentîndu-le chiar unele modele de descriere a patriei în operele unor poeți și scriitori. În ceea ce privește planul compunerii, ar fi trebuit să se evite folosirea prea multor date și cifre, să se pună accentul pe descrierea naturii țării noastre și pe prezentarea luptei înfrînte a oamenilor muncii de diferite naționalități, sub conducerea partidului, pentru înflorirea patriei.

Intrucît nu s-a făcut așa, cele mai multe compuneri au constatat într-o prezentare schematică a citorva date geografice sau într-o descriere seacă. Elevii nu și-au exprimat astfel, în compunerile lor, sentimentele de dragoste și admirație față de bogățiile și frumusețile patriei, față de partid și n-au folosit într-o măsură suficientă expresii și imagini colorate, vii.

În felul acesta, în locul unui bogat conținut educativ, compunerile au avut un conținut sărac, iar posibilitățile pe care le oferea tema — de a contribui la dezvoltarea exprimării elevilor, la educarea lor patriotică și estetică — au rămas nefolosite. S-a resimțit în cele mai multe compuneri insuficiența căldurii și caracterul impersonal al descrierilor făcute de elevi.

Învățătoarea este un om cu experiență în munca didactică și ar fi putut îndrepta o bună parte din lipsurile pe care le-au prezentat compunerile, cu prilejul discuțiilor lor. Dar în analiza compunerilor ea a urmărit dacă acestea au respectat planul stabilit, dacă elevii au indicat exact înținderea țării, holarele, numărul și densitatea populației etc., lecția transformîndu-se astfel mai mult într-o lecție de geografie decît de compunere, în loc să fi discutat cu elevii despre realizările regimului democrat-popular pornind chiar de la orașul natal, despre locurile pitorești și să fi subliniat expresiile literare în măsura în care ele au fost prezente în unele compuneri. În felul acesta, lecția nu s-a îmbunătățit în conținut nici în timpul orei, deși tema oferea largi posibilități pentru dezvoltarea la elevi a talentului literar, a imaginației creatoare și a simțului frumosului, pentru folosirea unor figuri de stil, a unor expresii literare alese, a unor imagini poetice care să trezească sentimente puternice de dragoste și admirație pentru minunata noastră patrie, pentru harnicul nostru popor.

Desigur că, pentru a putea valorifica toate posibilitățile pe care le oferă o temă, învățătorul sau profesorul trebuie să se gîndească el mai înainte bine asupra lor și să se pregătească temeinic pentru lecție. Dacă lecția prezentată aci n-a fost destul de reușită, aceasta se datorește faptului că învățătoarea n-a făcut acest lucru.

M. COSTIN

Forme variate de activitate metodică

Căutînd să contribuie cît mai larg la îmbunătățirea muncii instructiv-educative a cadrelor didactice, o serie de cercuiri pedagogice din Capitală, îndrumate de secția orășenească de învățămînt, au inițiat noi forme de activitate metodică.

Astfel, în cercuiri pedagogice ale profesorilor de fizică și chimie din raioanele 23 August, 1 Mai și Grivița Roșie s-au organizat demonstrații practice privind lucrările de laborator. Cu acest prilej au fost efectuate, cu noile aparate trimise școlilor, o serie de experiențe ce pot fi prezentate elevilor. Totodată s-au făcut o serie de propuneri pentru îmbunătățirea construcției acestor aparate.

În ultimul timp au căpătat răspîndire ședințele cercuiri pedagogice ținute în întreprinderi industriale, în unități agricole, în instituții științifice, la muzee. Pentru a se documenta mai bine asupra construcției și funcționării unei termocentrale, de exemplu, membrii cercului de fizică și chimie din raionul 1 Mai s-au deplasat la Grozăvești unde au analizat care sînt aspectele mai interesante care pot fi arătate elevilor și au precizat metodică desfășurării unei lecții despre construcția și funcționarea unei termocentrale. Unele cercuiri pedagogice ale profesorilor de matematică au luat cunoștință de funcționarea mașinilor de calculat de la Institutul de fizică al Academiei R.P.R., iar profesorii de științe naturale au studiat metodele avansate de cultivare a unor plante în gospodăriile agricole de stat și centrele experimentale. Profesorii de istorie din raionul 1 Mai au vizitat Muzeul de istorie a orașului București, unde au analizat cum trebuie să se desfășoare o lecție cu elevii la muzeu. Mai tîrziu, la acest muzeu s-a ținut și o lecție deschisă.

La unele cercuiri pedagogice din

Capitală sînt invitați pentru a ține referate oameni de știință, scriitori, profesori universitari, lectori ai Institutului de perfecționare a cadrelor didactice. Profesorii de limba română din raioanele 23 August, 1 Mai, Grivița Roșie au dezbătut bunăoară, împreună cu profesori universitari și scriitori diferite probleme privind realismul socialist, iar profesorii de limba rusă au analizat cu lectorii de la I.P.C.D. metodele de predare a acestui obiect de învățămînt în școală.

O altă problemă care preocupă în mod deosebit cabinetele pedagogice raionale o constituie activitatea comisiilor metodice din școli. O experiență pozitivă în activitatea acestor comisii există în raionul N. Bălcescu, Constatînd că în unele școli de 7 ani, unde numărul profesorilor de aceeași specialitate este prea mic, comisiile metodice desfășoară o activitate redusă, secția de învățămînt a raionului și cabinetul pedagogic au înființat centre metodice pe grupe de școli învecinate cu comisii metodice unice. Rezultatele s-au dovedit a fi bune. Prin centrul metodic pentru școlile din comuna Popești-Leordeni, bunăoară, s-a ridicat în scurt timp calitatea muncii dirigintilor și s-a îmbunătățit simțitor activitatea metodică.

Multă atenție acordă secția de învățămînt a Capitalei, secțiile raionale de învățămînt și cabinetele pedagogice ridicării calității muncii metodice în școlile medii serale și la cursurile de pregătire a muncitorilor care vor intra în clasa a VIII-a a acestor școli. Inspectorii secțiilor de învățămînt și metodicii asistă des la lecțiile profesorilor care predau în învățămîntul seral, îndrumîndu-i să expună cunoștințele în mod clar, sistematic și încheat, să acorde mai mult timp fixării cunoștințelor, să se folosească mai larg de scheme și de material

didactic, să lege mai strîns predarea de activitatea în producție a muncitorilor-elevi. Ca urmare mulți profesori de la școala medie serală muncitorească nr. 11 G.F.R., Școala medie muncitorească „7 Noiembrie” Școala medie nr. 27 etc. și-au îmbunătățit munca. La școlile medii serale nr. 8, nr. 27, nr. 7, legarea cunoștințelor teoretice de practică a stimulat interesul elevilor pentru studiul unor discipline mai dificile — ca fizica, matematica, chimia — a facilitat însușirea acestor cunoștințe și, totodată, i-a ajutat pe elevi să înțeleagă mai bine principiile de funcționare a unor mașini și instalații, cu care lucrează în întreprinderi. La școlile medii serale nr. 11, nr. 6 și la altele elevii au fost grupați, în măsura posibilităților, astfel încît toți cei din aceeași întreprindere să fie colegi de clasă tocmai pentru a înlesni profesorilor de fizică, matematică și chimie să folosească în predare exemple cunoscute de elevi din producție.

Pentru ridicarea calității muncii metodice în școlile serale, în Capitală s-a trecut la organizarea de cercuiri pedagogice separate ale profesorilor care predau în aceste școli, dîndu-li-se astfel posibilitatea să dezbătă amănunțit problemele specifice muncii lor.

Cabinetele pedagogice din București sînt preocupate de asemenea de ridicarea pregătirii metodice a profesorilor care predau cunoștințele de producție industrială, lucrările practice și studiul mașinilor cu aplicații practice în școlile de cultură generală. Cu toate că mulți dintre acești profesori au o bună pregătire de specialitate, lecțiile unora dintre ei prezintă totuși deficiențe din punct de vedere metodic. Aceste deficiențe provin din necunoașterea unor principii de bază ale metodicii și din lipsa de experiență în munca pedagogică. În vederea înlăturării

acestor lipsuri o contribuție însemnată o aduc nu numai cercuiri pedagogice organizate pe Capitală cu profesorii respectivi, ci și cabinetele pedagogice raionale. În raioanele N. Bălcescu, 23 August, Gh. Gheorghiu-Dej au fost organizate lecții deschise de lăcătușărie, de timpărie de auto la care au participat și profesori de fizică, matematică, desen. Analiza acestor lecții din punct de vedere metodic s-a dovedit a fi utilă profesorilor de lucrări practice. De asemenea s-au dovedit a fi utile și asistențele acestor profesori la lecțiile de fizică, chimie, matematică.

O altă problemă căreia cabinetele pedagogice raionale îi acordă multă atenție este trecerea elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a. Experiența a arătat că pentru mulți elevi această trecere este legată de unele dificultăți de „acomodare”. Pentru înlăturarea lor cabinetele pedagogice au îndrumat școlile să intensifice schimbul de experiență între învățătorii de la clasa a IV-a și profesorii care predau la clasa a V-a. Ca urmare, în multe școli din Capitală, cum sînt: Școala medie nr. 10, Școala medie nr. 32 și altele, dirigintii, profesorii de matematică și de limba română de la clasele a V-a participă des la lecțiile învățătorilor de la clasele a IV-a și verifică cu ei unele lucrări de control. La centrul metodic din comuna Popești-Leordeni există preocupare și pentru trecerea copiilor din grădiniță în școala elementară.

Tot alt de utilă este și desfășurarea în școli de către metodicii cabinetelor pedagogice a activității de îndrumare a cadrelor tinere, prin participarea la lecțiile acestora și prin analiza acestor lecții.

Experiența cabinetelor pedagogice din diferite raioane ale Capitalei pe linia îmbunătățirii muncii metodice este generalizată de către organele de învățămînt, contribuind astfel la ridicarea continuă a nivelului activității instructiv-educative.

M. SAVU

Inițiative laudabile

Pentru a preda mai temeinic cunoștințele de geografie și științe naturale, profesorul Mihai Konradt de la Școala elementară nr. 1 din Sighișoara își însușește lecțiile de hărți în relief, multe din ele fiind construite de dînsul din placaj. El a ajutat pe membrii cercului tinerilor naturaliști și geografi să realizeze trei asemenea hărți, 25 de hărți geografice, colorate și lipite pe pinză, 50 de albume geografice, colecții de metale, textile, semințe, plante și lepidoptere. De asemenea, a inițiat un schimb de insecte cu elevii din diferite țări ale lumii. Pînă acum s-au făcut asemenea schimburi cu școlarii din U.R.S.S., R. P. Polonă, R. D. Germană, R. Cehoslovacă și altele.

G.H. POPOVICI
profesor la Școala medie nr. 1 din Sighișoara

În casele de pionieri

Crete în scopul de a ajuta la educarea comunistă a copiilor, casele de pionieri oferă celor care le frecventează posibilitatea de a dobândi noi cunoștințe, de a căpăta deprinderi de muncă practică, de a-și cultiva talentele, înclinațiile.

Un loc însemnat în activitatea caselor de pionieri din regiunea noastră îl ocupă explicarea, la nivelul de înțelegere al celor mici, a evenimentelor social-politice, copil fiind ajutați să-și dea seama, în măsura în care este posibil, de semnificația faptelor petrecute în viza politică, economică, culturală, științifică. Casele pionierilor din Cluj, Bistrița, Dej, Turda, Zalău, de pildă, cu ajutorul informațiilor politice furnizate cu regularitate, au făcut cunoscute copiilor succesele noastre în construcția socialistă, succesele științei și tehnicii sovietice în cucerirea spațiului cosmic, numeroase fapte în legătură cu vizita tovarășului N. S. Hrușciov în S.U.A., în unele țări din Asia sau în Franța, cu eforturile U.R.S.S. pentru îmbunătățirea situației internaționale etc. De asemenea, au fost evocate figuri de eroi născuți ca Eftimie Croitoru, Constantin Godeanu și alții, s-au făcut expunerii despre viața și activitatea conducătorilor partidului și statului nostru — toate contribuind la educarea celor mici în spiritul patriotismului socialist.

Un mare efect educativ au avut întâlnirile și convorbirile cu iletaliști, cu activiști de partid și de stat, cu fruntași în producție, precum și vizitele în unitățile socialiste din industrie și agricultură, folosite cu deosebire de casele pionierilor din Aiud, Cluj ș.a.

Vizitarea locurilor istorice, a muzeelor, a caselor memoriale și a expozițiilor a fost, de asemenea, în atenția colectivului pedagogic. Casa pionierilor din Dej a organizat, de pildă, vizite la Casa-muzeu a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și la Bobina, cea din Turda a organizat vizite la mormintul lui Mihai Viteazul, cea din Aiud la Mirislău ș.a. Aceste vizite au îmbogățit bagajul de cunoștințe al copiilor, trezindu-le interesul pentru studiul istoriei patriei și pentru trecutul de luptă al poporului nostru.

În scopul educării pionierilor și școlărilor în spiritul internaționalismului proletar, al dragostei și admirației față de minunatul popor sovietic, față de popoarele din țările de democrație populară, au avut loc întâlniri cu tovarăși care au vizitat aceste țări, cu scriitori și oameni de știință care le-au vorbit copiilor despre avântul cu care popoarele eliberate de sub jugul exploatareii construiesc o viață nouă, despre literatura și succesele științei sovietice și din celelalte state socialiste. Cu deosebire i-au impresionat pe copii relatările despre jertfa plină de eroism a tinerților sovietici Zoia Kosmodemianskaia, Oleg Koșevoi, Alexandru Matrosov și alții.

Mult îndrăgite de copii sunt activitățile din cercurile tehnice și științifice care funcționează în casele de pionieri. Prin ele colectivele pedagogice au urmărit să-i informeze pe pionieri și școlari asupra ultimelor realizări din domeniul științei și tehnicii, să le formeze deprinderi practice de muncă, dezvoltându-le în special dragostea pentru munca direct productivă. În cercul de radio-tehnică de la Casa pionierilor din Bistrița se construiesc de către pionieri aparate de recepție cu galenă, aparate de radio cu 2 lămpi, în grupele de avansați se lucrează aparate de radio cu 2+1 lămpi, iar în grupele elevilor de școală medie se lucrează la construirea unui acordor, a unui recepționar cu 9 tuburi de unde scurte. În cercul tehnic de la Casa pionierilor din Abrud s-a construit un tren electric, având ca „materie primă” cutii goale de conserve și alte materiale procurate de copii. Rezultate frumoase au obținut și cercul tehnic de la Casa pionierilor din Zalău, cercul de traforaj de la Casa pionierilor din Aiud, cercul de aeromodel de la Casa pionierilor din Cluj, care s-a clasificat pe locul I la concursul interregional de aeromodel de la Tg. Mureș, ca și cercurile de croitorie, miini îndemnatice și foto, tot de la această casă.

Interesante lucrări se execută și în cercurile de științe naturii. La casele pionierilor din orașele Turda și Bistrița școlarii sunt ajutați să urmărească înmulțirea vegetativă

prin butași și hibridare vegetativă, să îngrijească culturile. La Casa pionierilor din Cluj — care posedă un frumos acvariu — în cursul activităților practice de laborator pionierii și școlarii fac disecții, reconstituiri de schelete, se ocupă de studiul actelor reflexe etc. Evident, asemenea activități contribuie la formarea concepției materialiste-științifice a copiilor și sunt un serios ajutor pentru munca profesorilor din școlile în care învață.

În majoritatea caselor de pionieri din regiunea noastră munca artistică culturală — care își are contribuția ei în educarea comunistă a copiilor — este vie, atractivă și cu un conținut bogat. Prin străduințele cadrelor didactice și cu sprijinul forurilor competente, cele mai multe case ale pionierilor au format corale, orchestrale, echipe de jocuri populare ale căror repertorii cuprind cele mai frumoase creații artistice ale poporului nostru. Pot fi citate în această privință formațiile de cor și orchestra de la Casa pionierilor din Gherla, care au obținut succese deosebite pe plan local și în turneele artistice întreprinse la Dej și Năsăud, ansamblul coral, cel coregrafic și orchestra de la Casa pionierilor din Cluj, care au prezentat spectacole mult apreciate pe scena Teatrului Național și a Casei Universitarelor din localitate, cercul de păpușari de la Casa pionierilor din Aiud, care a prezentat mai multe programe artistice pentru copiii de la grădinițele din oraș, cercul de artă dramatică de la Casa pionierilor din Bistrița.

Analiza activității desfășurate de casele pionierilor din regiunea Cluj — care a avut loc nu de mult din inițiativa biroului comitetului regional U.T.M. — a scos la iveală aspecte pozitive și în domeniul educației sportive, în munca metodică etc. Au fost dezvoltate totodată și unele lipsuri în activitatea caselor de pionieri. Astfel, la Turda, Ocna Mureș, Gherla, Abrud nu se folosesc în suficientă măsură vizitele în întreprinderile socialiste, întâlnirile cu muncitori fruntași, cu scriitori, copii nu sunt ajutați îndeajuns să învețe cîntece și jocuri pionierești, să facă excursii, să organizeze concursuri.

Mai sînt de asemenea case de pionieri în care nu s-au organizat încă cercul cu caracter productiv, prin care să se trezească la elevii dragostea față de munca fizică, să se formeze deprinderi practice de muncă, să se dezvolte dorința copiilor de a-și alege o meserie în viață. La casa pionierilor din Gherla, bunăoară, activitatea se desfășoară numai în cercurile de sport, muzică și științele naturii, lipsind cercurile cu specific tehnic. Fără îndoială este un neajuns faptul că o serie de cercuri, și în special din acelea cu caracter productiv, nu sînt încă dotate cu unelte, utilajul, ustensilele și aparatura corespunzătoare. Aceasta face

ca activitatea din cercurile respective să nu oleră întotdeauna pionierilor și școlărilor ceva nou față de ceea ce primesc în școală, lucruri care i-ar interesa și atrage într-o măsură mai mare și ar avea asupra lor un efect mai puternic.

Există și cercuri care nu au putut funcționa pentru că n-au fost încadrate la vreme cu specialiștii necesari. Astfel, în primul trimestru al acestui an școlar cercul de radiotehnică de la casa pionierilor din Cluj nu a funcționat din lipsa unui conducător de cerc. Se manifestă și tendința nesănătoasă de a se crea cercuri la casele de pionieri nu în funcție de necesitățile reale ale acestor instituții, ci în funcție de interesele unor cadre didactice. La casele pionierilor din Dej și Bistrița, de pildă, au fost înființate unele cercuri numai ca să servească unor profesori drept complete de catedră.

Mai trebuie arătat că în activitatea unor case de pionieri sînt atrași încă un număr destul de mic de copii. Aceasta se datorește înainte de toate legăturii defectuoase dintre școli și aceste case de pionieri. Sînt destui învățători, profesori și diriginți care nu vizitează cu lunile și cu anii casele de pionieri unde activează elevii lor și nu au grijă ca aceștia să frecventeze cu regularitate cercurile în care s-au înscris, să participe la acțiunile de masă. Pe de altă parte sînt și profesori, conducători de cercuri de la casele de pionieri, care nu sînt legați de școlile sau țin o legătură mai mult formală.

Lipsa de varietate și caracterul neactiv al unor activități ce se organizează în casele de pionieri, nerespectarea principiului pedagogic al accesibilității, formalismul care se mai manifestă în munca unor cadre didactice de la aceste unități fac, de asemenea, ca unii copii să se țină departe de activitățile din aceste instituții.

Multe din lipsurile existente în activitatea caselor de pionieri se datoresc în bună măsură necunoașterii de către unii pedagogi a specificului acestei munci.

La aceasta contribuie, de asemenea, lipsa unei îndrumări și a unui control permanent al activității caselor de pionieri din partea organelor de specialitate. Analizînd munca din casele de pionieri, biroul Comitetului regional U.T.M. Cluj și secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional au hotărît să ia în comun măsuri pentru lichidarea lipsurilor ce mai există în activitatea acestora și pentru popularizarea și generalizarea experienței bune. Pe de altă parte, pedagogii din casele de pionieri din regiunea Cluj sînt hotărîți să depună eforturi sporite pentru ca nivelul general al muncii în casele de pionieri din regiunea noastră să crească.

Prof. AUREL BULZAN
Directorul Casei pionierilor
din orașul Cluj

La Școala de 7 ani nr. 4 din Orașul Stalin s-a creat de la începutul anului școlar un cerc al micilor bucatari. Cercul este format din 12 fete și 2 băieți, lată-i la muncă în bucatărie.

Copiii de la grădinița cu orar normal nr. 14 din Timișoara învață în micul lor „atelier” să folosească ciocanul, foarfeca, să croiască singuri, să coasă etc.

După consfăturile educatoarelor

Învățăminte pentru munca viitoare

Dezbatînd la consfăturile regionale, care au avut loc între 2 și 5 aprilie a.e., problema educației prin muncă a copiilor preșcolari, educatoarele au desprins învățăminte importante pentru activitatea lor viitoare.

A fost larg discutată, de exemplu; problema specificului muncii copiilor preșcolari. În legătură cu aceasta, numeroase educatoare din Timișoara, Arad, Lugoj, Constanța etc. au arătat cum trebuie realizată treptat trecerea de la joc la muncă, începînd cu diferitele aspecte ale autodeservirii, ale muncii gospodărești (aranjarea jucăriilor, ștersul prafului, udatul florilor, hrănirea peșterilor etc.) ale activității pe parcelă sau ale activităților obligatorii de desen, modelaj, aplicații și confecții și continuînd cu diferite cusături, confecționarea jucăriilor simple etc. Educatoarele au subliniat că, așa cum spune A. S. Makarenko, un joc bun seamănă cu o muncă bună. Într-adevăr, comportîndu-se în joc ca „adevărați” șoferi, ca „adevărați” constructori etc., copiii învață să fie disciplinați, să lucreze cu răvnă, să atingă scopul propus, să termine lucrul început, să se ajute reciproc în muncă etc.

Dar — s-a arătat la consfătuiri — în grădiniță nu ne putem opri numai la educarea copilului exclusiv prin joc. Este posibil și necesar ca, în același timp, preșcolarii să efectueze unele munci accesibile posibilităților lor fizice și intelectuale. Ei vor îndeplini aceste munci sub îndrumarea educatoarei, care stabilește planul de desfășurare a lucrului, îi învață tehnica, îi ajută la început.

În mod just s-a combătut la consfătuiri tendința de a se crede că grădinița este prima verigă a învățămîntului politehnic, că în cadrul ei se introduc elemente ale acestuia. O asemenea exagerare a educației prin muncă în grădiniță este dăunătoare și neștiințifică. În grădiniță, preșcolarul primește unele cunoștințe despre anumite materiale (ală, pînză; lemn, hirtie, clei, creioane etc.), despre unele unelte simple (ac, foarfecă, ciocan, clește ș.a.m.d.) fără să cunoască însă complexitatea proceselor tehnologice sau principiile de funcționare a uneltelor. Este greșit deci, pe de o parte, de a reduce activitatea copilului numai la joc; cit și, pe de altă parte, de a supraaprecia posibilitățile copilului. Sarcina grădiniței este aceea de a le face cunoscută copiilor munca adulților, de a le educa sentimente de dragoste și respect față de muncă și de oamenii muncii, de a le forma deprinderi elementare de activitate practică.

Larg dezbătută a fost și problema conținutului muncii preșcolare și a formelor de muncă în grădiniță. Dacă programa stabilește conținutul și formele activităților de autodeservire, pe parcelă și la colțul naturii vii; al activităților obligatorii de desen, modelaj, aplicații și confecții, ea nu prevede însă nimic în legătură cu conținutul și formele muncii gospodărești, cusăturilor, confecționării de jucării simple etc. Discuțiile purtate de educatoare au suplinit intrucitva această lipsă, arătînd că preșcolarii din grupa mare pot să coasă, să e-

fectueze cusături simple, să minuiască ciocanul, cuiele, cleștele etc. Trebuie evitate, însă, executarea lucrurilor de traforaj și folosirea fierăstrăului, acestea nefiind — după cum a arătat practica — pe măsura posibilităților copiilor.

În activitatea grădinițelor — s-a arătat la consfătuiri — au existat unele exagerări și în ceea ce privește calitatea executării muncii, unele educatoare cerînd preșcolărilor să efectueze ireproșabil lucrările. Această tendință a fost combătută, arătîndu-se că la vîrsta preșcolară nu se urmărește o specializare în muncă a copiilor, ci executarea lucrării îngrijit, ordonat, curat, pentru ca toți copiii să învețe unele procedee simple de lucru și să-și formeze deprinderi elementare de muncă.

Multe educatoare și-au împărtășit la consfătuiri metodele folosite pentru educarea dragostei față de muncă și pentru formarea deprinderilor. Astfel, la grădinițele de copii din Timișoara, Constanța, Rm. Vilcea, Iași, Sibiu, Oradea și București s-au folosit larg, în acest scop, exemplul personal al adulților din grădiniță; din afara grădinițelor și din familiile copiilor, vizitele în întreprinderi și în unitățile agricole socialiste, pe șantier, organizarea muncii colective, includerea în aceleași „echipe” a copiilor harnici și lenși, munca individuală cu unii copii care nu arată suficient interes pentru muncă sau sînt neîndemnatice, prezentarea comparativă a rezultatelor obținute în muncă. Pentru minuirea cu ușurință a deșeurilor din lemn li s-au dat copiilor forme gata tăiate, din esență moale, din care ei au putut să confecționeze cu ușurință jucării (avion, cărucior) și mobilă pentru păpuși (măsuțe, scăunele, paturi). La grădinițele care nu au parcelă în curte, educatoarele au confecționat terarii și lădițe sau coșuri pe care le-au umplut cu pămînt și le-au însămîntat etc. În regiunile Constanța, Timișoara și altele, copiii din grupa mare au fost antrenați, pe măsura posibilităților lor, în diferite munci patriotice, cum ar fi colectarea maculaturii, a plantelor medicinale, plantarea puieților și a florilor, îngrijirea puilor etc.

La consfătuiri s-a subliniat în mod deosebit necesitatea continuării și în familie a muncii desfășurate în grădiniță. Educatoarele au arătat cum i-au lămurit pe părinți care subapreciau importanța educației prin muncă, absolvîndu-și copiii de la orice fel de activitate. Prin discuții, prin cunoașterea lucrărilor efectuate de copiii lor la grădiniță, mulți părinți s-au convins că preșcolărilor trebuie să li se încredințeze și această anumită sarcină, a cărei îndeplinire să fie permanent urmărită.

Lucrările consfăturilor au arătat astfel cum, fără a depăși puterile copiilor, ținînd seama de cerințele pedagogice, educatoarele pot să-i aducă în inimile acestora dragostea pentru muncă, pentru activitatea care le va aduce în viață cele mai mari bucurii.

FLORICA ANDREESCU
inspector în M.I.C.

Învățământ profesional și tehnic

Practica în agricultură

Începând din această lună, elevii școlilor profesionale și tehnice agricole au intrat în perioada de practică. Cei mai mulți dintre ei își desfășoară practica pe terenurile gospodăriilor agricole de stat sau ale gospodăriilor agricole colective, încadrați în brigăzile de mecanizatori, de legumicultori, de zootehnicieni etc., lucrând adesea în sectoare care se află la distanțe apreciabile de școală.

În înfăptuirea cu succes a obiectivelor pe care le urmărește practica, un rol de cea mai mare însemnătate îi revine profesorului de specialitate care îndrumază și conduce activitatea în producție a fiecărei clase. Acesta este chemat ca, alături de conducerea unității pe terenurile căreia elevii își desfășoară practica, să asigure toate condițiile necesare pentru ca pe de o parte activitatea în producție să le dea ucenicilor cunoștințe noi și deprinderi de muncă temeinică, iar pe de altă parte să constituie o continuare și o desăvârșire a muncii de educare comunisă a elevilor, să le întărească dragostea pentru munca direct productivă. Pe lângă aceasta, profesorul care îi însoțește pe elevi la practică trebuie să se ocupe de asigurarea unor condiții cât mai bune de cazare și de hrană a acestora și de organizarea unei activități recreative și interesante în afara orelor de practică.

Ținând seama de aceste sarcini multiple și complexe, conducerea Școlii profesionale horticoale din Palazul Mare, regiunea Constanța, i-a instruit pe profesorii care îi vor însoți pe elevi la practică să-și alcătuiască planuri de activitate care să cuprindă problemele de bază ce vor fi urmărite atât pe linia instructiv-educativă cât și pe linia organizatoric-gospodărească. Profesorii conducători de practică prevăd în aceste planuri, ca principale obiective, îndrumarea instruirii practice, îndrumarea muncii științifice, sprijinirea activității educative și culturale, desfășurarea unei varietate activități sportive și urmărirea respectării obligațiilor contractuale existente între unitatea de producție și școală. Ei și-au propus ca, împreună cu inginerii și tehnicienii unităților productive, să ia toate măsurile pentru efectuarea de către ucenici, prin rotație, a principalelor lucrări de sezon și să țină evidența efectuării acestor lucrări alt scriptic, cât și prin întocmirea de către echipele de ucenici care au parcurs un ciclu de rotație a unor reperate cu privire la muncile efectuate. Totodată, preocupându-se de orientarea științifică a elevilor la locurile de muncă, profesorii îndrumători ai practicii vor sublinia neconținutul lucrărilor de bază care trebuie urmărite în mod special, în strinsă legătură cu cunoștințele teoretice căpătate la orele de curs și cu cerințele fiecărei profesii. Bunăoară, vor urmări ca elevii să cunoască temeinic posibilitățile de autofertilitate ale diferitelor soiuri de pomi fructiferi din livezi, săculeagă datele fenologice pentru anul în curs, să facă studii practice asupra comportării soiurilor altoite în pepinieră, să întocmească o descriere pomologică a soiurilor în condițiile pedoclimatice ale unității productive în care lucrează, să determine precocitatea și productivitatea tomatelor în funcție de aplicarea a patru metode diferite de copilare, să stabilească condițiile în care se desfășoară atacarea plantelor de către diferite boli și insecte precum și metodele de luptă împotriva acestora. Totodată, se va urmări colectarea în această perioadă a unui bogat material didactic format din colecții de plante agricole, de simburii și semințe de fructe, de legume, de plante ornamentale, ierbură pomologice, ampelografice, dendrologice, botanice, floricultorice, fitotehnice, insectare cu dăunători ai diferitelor plante, colecții de insecto-fungicide în eprubete etc. Pentru obținerea acestui material didactic vor fi folosite atât posibilitățile unităților productive în care ucenicii își efectuează practica cât și vizitele la cele mai apropiate stațiuni de cercetări științifice în domeniul agriculturii și hortiviteculturii.

Pe linia organizării activității educative și culturale a elevilor în afara orelor de practică, planurile de muncă ale profesorilor îndrumători de practică de la Școala profesională din Palazul-Mare cuprind: vizitarea unităților agricole fruntașe și cunoașterea frunțașilor în producție, participarea la diferite acțiuni de muncă patriotică alături de tinerii din gospodăria agricolă de stat sau gospodăria colectivă, efectuarea cu regularitate a informărilor asupra principalelor evenimente interne și internaționale, organizarea de manifestări culturale — serbări, șezători etc. — vizionarea în grup a filmelor, îndrumarea lecturii personale a fiecărui elev ș.a.m.d.

Un alt capitol important al planului de activitate alcătuit de profesorii conducători de practică ai Școlii profesionale din Palazul Mare se referă la îndrumarea activității pe tărîm sportiv. În această direcție se prevede organizarea unor competiții sportive amicale de atletism, fotbal, volei, șah etc între elevi și tinerii din unitățile în care vor face practică. Profesorii de specialitate vor colabora strîns în această privință cu birourile organizațiilor U.T.M. de clasă și vor sprijini realizarea unei legături strînse între aceste organizații și organizațiile U.T.M. din gospodăriile agricole de stat, S.M.T.-uri și gospodării agricole colective. În acest fel tinerii muncitori și colectivisti și tinerii care se pregătesc pentru a munci în diferitele sectoare ale agriculturii se vor cunoaște mai bine, vor încheia legături de prietenie.

În sfîrșit, profesorii de specialitate ai școlii din Palazul Mare se preocupă, în colaborare cu sindicatul din fiecare unitate productivă, de condițiile de cazare a elevilor, de existența și varietatea meselor servite la cantină și de evidența remunerării elevilor proporțional cu munca desfășurată de fiecare dintre aceștia.

Organizată dintru început sistematic și urmărită continuu în tot cursul desfășurării, practica în producție a elevilor din școlile profesionale și tehnice agricole va constitui o continuare și o dezvoltare firească a activității instructiv-educative desfășurată în cadrul școlii.

Șimleul-Silvaniei

Nu de mult, din inițiativa Cabinetului metodic pentru învățământul profesional din Cluj s-a desfășurat la Centrul școlar agricol din Șimleul Silvaniei, regiunea Oradea, un schimb de experiență la care au participat cadre didactice din școlile cu profil zootehnic.

Acest schimb de experiență a urmărit, în principal, găsirea celor mai bune forme pentru predarea în cadrul lecțiilor a metodelor științifice înaintate de creștere a șeptelului, de îmbunătățire a raselor și de sporire a producției animale.

Utile din acest punct de vedere au fost lecțiile practice: „Aprecierea furajelor după metoda macroscopică”, ținută de profesorul Viiliam Rotaru la anul I al școlii de maiștri, și „Cultura plantelor de nutreț”, ținută la același an de profesorul Sorin Pavel.

În urma analizei felului cum se desfășoară practica de producție la toate școlile cu caracter zootehnic, participanții la consfătuire au tras concluzia că ferma didactică oferă cele mai bune condiții pentru practica didactică și de producție, deoarece elevii pot fi îndrumați continuu de către profesorii de specialitate, care la rîndul lor pot fi mai ușor sprijiniți de către conducerea școlii.

Un interes deosebit a trezit referatul „Nutrețul murat”, care a dovedit că la centrul școlar agricol din Șimleul Silvaniei a existat o preocupare permanentă pentru pregătirea unei cantități corespunzătoare de porumb însilozat. Ca rezultat al acestei preocupări, producția medie pe cap de vacă furajală a crescut treptat, de la 2100 litri de lapte în 1957, la 3000 litri în 1959. Potrivit sarcinilor înscrise de Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1959, cantitatea de porumb însilozat va fi mult mărită în acest

Elevii din anul I al școlii tehnice din cadrul Grupului școlar „Iosif Rangheț” manifestă mult interes pentru lecțiile practice la disciplina mașini electrice.

Aparatură modernă

Suț îndrumarea conducerii școlii și a secției metodice de specialitate din cadrul cercului pedagogic din București cadrele didactice de la Grupul școlar de energie electrică și de electrotehnică „I. Rangheț” din Capitală au organizat în acest an școlar câteva cabinete tehnice model pentru fizică-tehnică, desen tehnic, electrotehnică și mașini electrice.

Zilele trecute colectivul pedagogic al școlii a obținut un nou succes, reușind să dea în folosință alte două cabinete tehnice, unul de centrale, stații și rețele și celălalt de radio-televiziune și telecomunicații.

Noile instalații pentru centrale electrice au fost puse în funcțiune de profesorul Nicolae Bonea, de maestrul Gh. Ștefănescu, Gh. Iordăchescu, Maria Gheorghe și alții, care i-au antrenat în muncă și pe

elevii școlii tehnice. Cabinetul tehnic de centrale, stații și rețele cuprinde un sistem energetic normal și altul în miniatură. Sistemul în miniatură este prevăzut cu două centrale electrice (termo și hidro), cu linii de transport, stații și consumatori. Celălalt sistem, în mărime naturală, are o termocentrală de 36 KW, cu două grupuri electrogene, care debitează la tensiunea generatorilor de 0,2 KW. El este prevăzut cu o stație de transformare care ridică tensiunea de la 0,2 KW la 5 KW și o stație care coboară tensiunea de la 5 KW la 0,2 KW. Acest sistem poate furniza energie electrică pentru deservirea întregii rețele de iluminat a clădirilor școlii.

Aparatură și echipamentul electric necesar lucrării au fost selecționate din materiale scoase din uz de către întreprinderea de electricitate „București”

și întreprinderile de montaj energetice. Aceste materiale au fost recondiționate de elevii școlii tehnice care se pregătesc în specialitatea centrale și stații.

Realizarea acestei lucrări a oferit elevilor posibilitatea de a-și însuși temeinic cunoștințele teoretice și practice, punându-i în situația să repare și să monteze aparatul în strînsă legătură cu deservirea funcționării celor mai complexe instalații de specialitate. Merită a fi relevat faptul că s-au obținut în același timp importante economii (numai deșeurile și proiectul de montaj s-ar fi ridicat la peste 80.000 lei).

Cabinetul de radio-televiziune și telecomunicații a fost realizat de profesorul Romă Andreescu, ing. Petre Bratu și alții și de elevii din clasele de specialitate. Din numeroasele piese și instalații ale acestui cabinet se remarcă pa-

noul demonstrativ cu aparat de recepție superheterodină, aparat pentru încălzire inductivă de înaltă frecvență, generator de ton, generator de oscilații, ansamblu de televizor, emițător de unde ultrascurte, oscilograf catodic.

Cabinetele tehnice ale Grupului școlar „Iosif Rangheț” din București pot fi de un real folos și elevilor școlilor medii de cultură generală care, vizitându-le, primind explicații și participind la unele demonstrații își pot consolida și lărgi cunoștințele însușite de ei la fizică și la studiul bazelor producției industriale. De aceea este indicat ca profesorii de specialitate care predau fizica și bazele producției industriale în școlile de cultură generală să organizeze vizitarea cabinetelor tehnice ale Grupului școlar „Iosif Rangheț”.

Ing. EDUARD CUPFER

Din viața cercurilor pedagogice

an; pentru aceasta centrul școlar va construi, prin mijloace proprii, un siloz de 40 de tone. Concluziile schimbului de experiență au arătat caracterul pozitiv al realizărilor școlilor profesionale și tehnice cu profil zootehnic pe linia pregătirii unor cadre de muncitori care să răspundă cu pricepere sarcinilor importante puse în fața agriculturii socialiste și au scos în evidență vasele posibilității pe care le au aceste școli de a preda cunoștințele teoretice și practice pe baza principiilor științifice moderne.

MIHAI ATODIROAIEI

Craiova

Cercul pedagogic al școlilor profesionale și tehnice din Craiova a organizat numeroase forme de activitate în vederea sprijinirii profesorilor și maiștrilor care se prezintă la examenul de definitiv și gradul II.

Astfel, aceștia sînt ajutați să organizeze și să participe la lecții deschise, pentru a-și îmbunătăți continuu munca. De asemenea, la sediul cercului pedagogic se dau consultații pe teme de specialitate și pedagogice. O dată pe săptămână se țin cursuri și seminarii de minim pedagogic și de metodică, pe specialități. Pînă în prezent s-au dezbătut la aceste cercuri următoarele teme: „Bazele didacticei științifice”, „Activitatea profesorului pentru formarea noțiunilor în procesul învățării”, „Tipuri de lecții și metode de învățămînt”, „Metodele de control și apreciere a cunoștințelor elevilor”, „Formarea bazelor concepției materialist-dia-

ION PATRAȘCU,

Focșani

Cercul pedagogic pentru învățămîntul profesional și tehnic din Focșani a înscris printre preocupările sale de frunte îndrumarea profesorilor diriginți pentru desfășurarea unei activități educative cât mai bogate, mai interesante și mai eficiente. Printre principalele forme de activitate utilizate în acest scop se numără organizarea unor ore de diriginție deschise.

O oră de diriginție interesantă desfășurată în ultima perioadă a fost aceea cu tema „Disciplina conștientă”, predată de profesoara Emilia Argărescu de la Școala de meserii din Focșani. Aici pregătirea acestei ore, cât și desfășurarea ei au constituit activități deosebit de atrăgătoare și instructive pentru elevii Diriginta le-a recomandat în prealabil acestora o listă de lucrări beletristice din literatura clasică și contemporană română, rusă și sovietică, în special cărți în care este vorba despre viața școlii și a ostașilor, atrăgându-le atenția să se oprească cu precădere asupra felului cum este ogîndită, în acțiunile personajelor, problema disciplinei. Fiecare elev a citit una sau două din cărțile indicate.

În cadrul orei de diriginție, după o scurtă expunere a profesoarei, în care aceasta a arătat caracterul nou, socialist, al disciplinei conștiente și diferența uriașă între acest fel de disciplină și formele de disciplină impuse în trecut, elevii, pe baza exemplelor din lucrările literare citite, au subliniat superioritatea disciplinei conștiente a comunistilor, a oamenilor societății socialiste, izvorul acestei discipline spre deosebire de disciplina constrîngerii, specifică vechilor orinduirii sociale.

Asemenea ore de diriginție, care stîrnesc interesul elevilor și în care educația se desfășoară paralel cu lărgirea orizontului lor cultural, constituie pentru diriginții tineri un bun model, pe baza căruia își pot îmbunătăți neconținut activitatea lor educativă.

ȘTEFAN TRIFU

Cărți apărute în Editura politică

V. I. Lenin: Opere complete, volumul I.

Cu acest volum începe în țara noastră editarea „Operele complete” ale lui V. I. Lenin în 55 de volume, după ediția a V-a rusă.

Volumul I cuprinde lucrările scrise de V. I. Lenin în anii 1893—1894: „Noi schimbări economice în viața țărănească”, „Cu privire la așa-zisa problemă a piețelor”, „Ce sînt „prietenii poporului” și cum luptă ei împotriva social-democraților?”, „Conținutul economic al naționalismului și critica lui în cartea d-lui Struve”.

În anexele volumului sînt cuprinse pentru prima oară și petiții scrise de Lenin în anii 1887—1893.

V. I. Lenin: Partidul — forța conducătoare în statul socialist și în construcția comunistă.

Culegerea cuprinde o serie de lucrări dintre cele mai de seamă ale lui Vladimir Ilici Lenin, precum și extrase din diferite scrieri și cuvîntări ale sale care caracterizează partidul comunist ca forță conducătoare în statul socialist și în construcția comunistă.

Un număr de lucrări și extrase, ca de pildă capitolele II și V din „Statul și revoluția”, extrasele din articolul „Vor păstra oare bolșevicii puterea de stat?”, din cartea „Stingismul — boala copilăriei comunismului” ș.a. expun multă material în viața leninistă despre dictatura proletariatului și despre rolul conducător al partidului clasei muncitoare în statul socialist.

În alte materiale cuprinse în carte, ca de pildă în extrasele din „Sarcinile imediate ale Puterii sovietice”, în articolele „Cum trebuie organizată întrecerea?”, „Marea inițiativă”, „Despre cooperativă”, „Despre cultura proletară” ș.a., V. I. Lenin fundamentează învățătura despre rolul conducător al partidului în construirea economiei și culturii socialiste.

Sarcinile partidului comunist în conducerea politică externă de pace a statului socialist sînt dezvoltate în lucrările „Raportul asupra păcii, prezentat la al doilea Congres general al Sovietelor de deputați ai muncitorilor și soldaților din Rusia”, „Proiect de rezoluție în problema politicii internaționale, prezentat la cea de-a VIII-a Conferință generală a P.C. (b) din Rusia” etc.

O deosebită însemnătate a acordat Lenin continuii întăririi a frăției dintre oamenii muncii, combaterii oricăror forme de naționalism și șovinism. În lucrările „Declarația drepturilor poporului muncitor și exploatat”, „Către tovarășii comunisti din Turkestan”, „În legătură cu problema naționalităților sau a „autonomizării” ș.a. este oglindită politica națională leninistă și activitatea partidului co-

munist în construirea statului sovietic multinațional.

Din toate lucrările cuprinse în volum se desprinde învățătura leninistă despre continuii întărire a legăturii partidului cu masele de oameni ai muncii, ca o condiție esențială a îndeplinirii rolului său de forță conducătoare în statul socialist și în construirea orînduirii comuniste.

Amintiri despre V. I. Lenin, vol. I și II.

Culegerea cuprinde relatări ale rudelor, prietenilor, povestiri ale tovarășilor de luptă și ale altor oameni sovietici și străini care l-au cunoscut pe Lenin și l-au auzit vorbind. Viața lui Lenin este prezentată începînd cu anii fragedei copilării, ai liceului și universității și continuînd cu anii de luptă pentru crearea partidului comunist — partid de tip nou — pentru instaurarea dictaturii proletariatului, pentru crearea și întărirea statului sovietic socialist, pentru construirea socialismului.

În volumul al II-lea se vordește îndeosebi despre viața și activitatea lui V. I. Lenin în anii de după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Prof. DUMITRU MARTINAȘ (București): Cerc muzical (acuarela).

NOUȚĂȚI ȘTIINȚIFICE Mașini care „gîndesc”

În fața omenirii stau perspective științifice de însemnătate uriașă. Cînd va fi împlinit visul milenar al zborului omului spre alte corpuri cerești. Va fi realizată fuziunea nucleară dirijată, datorită căreia vom dispune de surse nepuizabile de energie. Vor fi traduse în viață proiecte temerare ca: schimbarea climii regiunilor polare, irigarea pustiurilor, foraje spre inima pămîntului.

Un eveniment cu aceeași pondere îl va constitui, fără îndoială, automatizarea completă a producției industriale și agricole, a transporturilor și, parțial, a muncii intelectuale. Cibernetică, această știință cu vîrsta de numai un deceniu, despre care vrem să vorbim, este strîns legată de automatizarea muncii fizice și intelectuale.

Cibernetică — baza teoretică în construirea și utilizarea unora din cele mai fantastice invenții ale omenirii, mașinile electronice de calcul, mașinile capabile să conducă fabrici și uzine și să planifice cele mai complicate procese economice — se ocupă cu studiul modului în care se transmite și se execută comenzile în sistemele automate, fiind treapta cea mai înaltă a automatizării.

Se vorbește adesea despre mașini „inteligente”, despre mașini care gîndesc. Aci trebuie precizat că nu mașinile gîndesc ci oamenii care le construiesc. Orice calcul complicat rezolvat de o mașină este de fapt rezolvat de cel care a creat-o. Doar omul poate interpreta semnele, cifrele, literele sau semnalele acustice pe care le furnizează mașina, doar el le pricepe și alcătuiește din ele noțiuni, cuvinte.

Marx numea automatele „organe ale creierului omenesc”, spre deosebire de mașinile obișnuite, care nu sînt altceva decît prelungiri ale brațului omenesc.

Noile mașini care dispun de „memorie” și care execută operații logice importante transformă omul dintr-un mînuitor al mașinii în stăpînul ei. Muncitorul de la banda rulantă devine un inginer care organizează și supraveghează, iar funcționarul un proiectant. Munca omului se ușurează, după cum vedem, nemăsurat de mult.

De aceea, încă de la început, Uniunea Sovietică a acordat cea mai mare importanță dezvoltării ciberneticii. Încă din 1948 au fost construite aici primele mașini electronice de calculat. Cele de tip recent pot efectua, în linii mari, trei operații principale: înmagazinarea și retransmiterea de informații, efectuarea unor operații matematice și luarea de hotărîri logice.

Mașina electronică sovietică BESM poate executa 8000 de calcule pe secundă și înmagazinează sute de mii de numere cu cîte zece cifre. Cu mașina STRELA au fost făcute într-un singur an 18 miliarde de calcule. În acest scop 1000 de calculatori, folosindu-se de mașini de calculat obișnuite, ar fi avut nevoie de 25 de ani.

Cunoscută în lumea întreagă este mașina electronică sovietică de traducere. Textul englez introdus este „citit” codificat, transformat în impulsuri, fiecare cuvînt căutîndu-și astfel, prin întregul „dicționar” din memoria mașinii, echivalentul în limba rusă. Cuvîntul o dată găsit, este supus unei analize gramaticale, care-i stabilește funcția și locul în frază. În cele din urmă, textul tradus în limba rusă apare dactilografiat pe o coală de hîrtie.

Și în alte domenii cibernetica a dobîndit mari succese. S-a construit de pildă un electrocardiograf electronic care înregistrează presiunea din cavitățile inimii, un electroencefalograf electronic, cu ajutorul căruia se supraveghează în timpul operațiilor chirurgicale narcoza și se sporește, sau se reduce automat, intensitatea ei. De cînd s-a experimentat la o clinică din Moscova o mașină electronică de stabilii diagnosticul unor boli. Aici, memoria mașinii conține simptomele maladiilor. Introducîndu-se o fișă cu caracteristicile bolii, ea stabilește precis diagnosticul acesteia.

O realizare de seamă a ciberneticienilor sovietici este fără îndoială locomotiva electronică, experimentată pe linia Kuntzevo-Usov, lângă Moscova. Este vorba de un aparat electronic, care execută toate operațiile mecanicului, respectă cu precizie orarul, sosind la secundă în gaza de destinație.

Una din cele mai uluitoare aplicații ale ciberneticii sovietice o constituie mîna mecanică pe bază de biocurenți, prezentată la expoziția internațională de la Bruxelles. Aparatul funcționează datorită energiei emise de creierul omenesc, amplificată și prelucrată cu mașini electronice speciale. Invenția are perspective extraordinare. Gîndul omului va pune în mișcare mașini amplasate în locuri inaccesibile, va trimite batiscafuri pe fundul oceanelor cu scopul de a aduce la suprafață plante și vietuitoare necunoscute.

Desigur acestea sînt perspectivele unui viitor mai îndepărtat. Dar examenul de maturitate al ciberneticii sovietice a fost dat cu succes cu prilejul lansării sateliților artificiali ai Pămîntului și a rachetelor cosmice. Majoritatea instrumentelor de pe sateliți și rachete sînt creații ale ciberneticienilor, aparate electronice ultraperfecționate.

Epoca ciberneticii este de-abia la începutul ei. În planul septenal al U.R.S.S. se acordă o atenție deosebită problemei automatizării și acest lucru ne face să fim convinși că în următorii ani vor fi inventate noi mașini electronice și mai perfecționate, menite să ușureze munca omului, să-l îndrepte spre activități creatoare puse în slujba progresului și a păcii.

RADU NOR

CONCURS

Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași publică vacanțe, în vederea ocupării prin concurs, următoarele posturi didactice:

1) un post de șef de laborator la disciplina pedologie, catedra de agricultură generală, poziția I/9;

2) un post de șef de laborator la disciplina ameliorarea plantelor, catedra fitotehnie, poziția II/12.

3) un post de șef de laborator la disciplina producerea și păstrarea furajelor, catedra de fitotehnie, poziția II/13;

4) un post de asistent la disciplina tractoare, unelte și mașini pentru agricultură, catedra de tractoare, unelte și mașini pentru agricultură, poziția III/4;

5) un post de asistent la disciplina chimie, și chimia anorganică, catedra de chimie, poziția IV/7;

6) un post de șef de laborator la disciplina botanică, catedra de botanică, poziția VIII/7;

7) un post de șef de laborator la disciplina viticultură, catedra de hortivicultură, poziția X/11;

8) un post de asistent la catedra de practică agricolă, poziția XI/9;

9) un post de asistent la catedra de practică agricolă, poziția XI/10;

10) un post de asistent la disciplina matematică generală, catedra fizico-matematici, poziția XIV/12.

11) un post de asistent la disciplina analiza matematicii, catedra fizico-matematici, poziția XIV/13.

12) un post de asistent la disciplina geometria-analitică și mecanică teoretică, catedra fizico-matematici, poziția XIV/14.

13) un post de șef de laborator la disciplina fizică și meteorologie, catedra de fizică-matematici, poziția XIV/15;

14) un post de preparator principal la disciplina matematică-geometrie, catedra de fizică-matematici, poziția XIV/17;

15) un post de asistent la disciplina rezistența materialelor, catedra de mecanică și construcții, poziția XV/8;

16) un post de asistent la disciplina construcții agricole și bazele construcțiilor, curs general de construcții, catedra de mecanică și construcții, poziția XV/7;

17) un post de preparator principal la disciplina geotehnică și fundații, catedra de mecanică și construcții, poziția XV/9;

18) un post de asistent la disciplina topometrie specială-cartografie matematică, catedra de topometrie și geodezie, poziția XVI/12;

19) un post de șef de laborator la disciplina topografie, catedra de topometrie și geodezie, poziția XVI/14;

20) un post de șef de laborator la disciplina fotogrametrie și geodezie, catedra de topometrie și geodezie, poziția XVI/15;

21) un post de asistent la disciplina energetică și stații de pom-

pare-hidrologie, catedra de hidrologie, poziția XVII/10;

22) un post de șef de laborator la disciplina hidrologie și hidrologie, catedra de hidrologie, poziția XVII/13;

23) un post de asistent la disciplina îmbunătățiri funciare, catedra de îmbunătățiri funciare, poziția XVIII/5;

24) un post de șef de laborator la disciplina ameliorații agrosilvice, catedra de îmbunătățiri funciare, poziția XVII/8;

25) un post de șef de laborator la disciplina îmbunătățiri funciare, catedra de îmbunătățiri funciare, poziția XVIII/9.

Pentru participarea la concurs cei interesați urmează să înainteze, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată Institutului Agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția sau întreprinderea unde acesta are funcția de bază; memoriul de activitate didactică și științifică semnat de candidat; autobiografie; certificat de vechime în specialitate, eliberat de unitatea unde lucrează.

Concursul se va desfășura în localul Institutului din Iași, Aleea M. Sadoveanu nr. 3. Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

Pionierii și elevii de la Școala de 7 ani din comuna Medieșul Aurit, regiunea Baia Mare, au strîns și au predat de curînd întreprinderii de colectare 3100 kg fier vechi. În această acțiune s-au evidențiat îndeosebi elevii clasei a VI-a „B”.

La chemarea lansată de pionierii școlii din comuna Romînești, regiunea Suceava, pionierii, elevii și cadrele didactice de la Școala de 7 ani „M. Eminescu” din comuna Bomanii s-au angajat să trîmă oferiților de la Hunedoara cantitatea de un vagon fier vechi, din care s-au și colectat pînă în prezent cîteva mii de kg. Această acțiune este sprijinită și de părinții elevilor școlii.

Elevii școlilor din comuna Vîcănești, regiunea Ploiești, aduc o contribuție însemnată la refacerea patrimoniului forestier al țării. De curînd ei au plantat în pădurea statului popular comunal 4000 pîneji de stejar. În această acțiune s-au evidențiat elevii din clasele a II-a, a IV-a, a VI-a și a VII-a.

La Școala de 7 ani nr. 3 din Cărlărești s-a organizat o expoziție cuprinzînd lucrările executate de elevii în cadrul muncii în atelier, al orolului de lucru manual, de desen etc. La această expoziție se pot vedea lucrări de timpuriu, împletituri din papură, material didactic, precum și desene și schițe. Fiecare clasă are standul ei. Elevii s-au străduit să realizeze lucrări cât mai frumoase și mai folositoare.

Părinții elevilor vizitează cu plăcere această expoziție.

La un concurs interșcolar de cîntece și dansuri, elevii romîni și germani de la Școala de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timișoara, au obținut rezultate demne de laudă. Corul, format din 60 de elevi, a executat cu măiestrie cîntecul „Părinte drag, partid iubit”, „E roșie cravata mea ca focul”, „Cîntec pionieresc” ș.a., plasîndu-se pe locul întâi. De asemenea, s-a plasat pe locul întâi orchestra școlii.

LIPSA SERIOASĂ — E adevărat, am local frumos, material didactic variat... Totuși mi-ar mai trebui ceva. — Văd, și-ar trebui o... educație.

Desen de FRED GHENADESCU

Experiența noastră în organizarea practicii

De patru ani elevii clasei a IX-a din școala noastră studiază un curs privitor la bazele producției, organizat în raport cu condițiile locale. În localitatea noastră nu se găsește decât o fabrică de cărămidă și o întreprindere experimentală care, în anul cînd s-a început studiul bazelor producției, abia începea să se dezvolte. Cum aceste întreprinderi nu sînt mari, ar fi fost foarte greu să se organizeze în cadrul lor practica în producție a elevilor din clasele a IX-a, cu atît mai mult cu cît aceste clase au un număr destul de mare de elevi (60-70 de tineri). De aceea, am hotărît ca elevii să efectueze practica în construcții cu forțe proprii.

Trebuia să asigurăm materialele necesare și să îndrumăm activitatea unui număr însemnat de elevi. Era necesar să le arătăm elevilor cum să lucreze, să le formăm deprinderile de a pregăti mortarul, de a așeza cărămizile, de a monta și desface schelele, de a construi și așeza armături, de a pregăti și turna betonul, de a prelucra pe cale manuală și mecanică lemnul, de a tencui, de a zugrăvi, de a efectua instalațiile electrice, sanitare etc.

Ne-am început activitatea cu lucrări mici, căutînd mereu posibilități noi, încurajînd activitatea creatoare a elevilor din clasa a IX-a și atrăgîndu-i și pe elevii din alte clase în munca de construcții. Începutul l-a constituit ridicarea în grădina școlii a unui monument cu prilejul centenarului nașterii lui I. V. Miciurin, marele transformator al naturii. După aceasta s-au efectuat în grădina lucrări de canalizare necesare pentru stropitul pomilor, s-au construit o pepinieră și un iaz pentru înmulțirea peștelui.

În vara anului 1957, elevii din clasele a IX-a au făcut practică la construirea încăperilor pentru atelierul școlii și pentru cabinetele tehnice. În anul următor au construit în curtea școlii o fîntînă. În vara anului 1959 am organizat practica pentru elevii claselor a IX-a pe șantierul unei clădiri care cuprindea o seră, o fermă pentru păsări și pen-

tru iepuri de casă și un garaj pentru două mașini. S-au organizat brigăzi de zidari, zugrăvi, tencuitori, montatori electricieni, timplari, precum și o echipă de transporturi și una de control tehnic, în care elevii s-au înscris după dorință.

Brigada de zidari, condusă de maestrul-instructor de construcții, a avut sarcina să ridice zidurile clădirii. Construirea clădirii, membrii brigăzii au căpătat deprinderi trainice de pregătire a mortarului, de construire a fundamentului pe piloni, de turnare a blocurilor de beton armat și de așezare a cărămizilor.

Totodată s-au efectuat o serie de lucrări de reparație la clădirea școlii. Astfel, brigada de timplari, condusă de maestrul de timplărie, a primit sarcina să repare ramele ferestrelor, ușile și băncile din școală. Ea și-a îndeplinit aceste sarcini cu cinstă. Într-un termen scurt au fost reparate 150 de bănci, ramele de la 49 ferestre etc.

Munca tencuitorilor-zugrăvi a fost condusă de profesorul de fizică. Ei au trebuit să repare clasele și cuilarele școlii (să tencuiască pe alocuri zidurile, să spoiască tavanele și pereții, să vopsească ramele ferestrelor și dușumelele). În cursul lucrărilor, elevii au căpătat multe deprinderi în această direcție. Comisia obștească care a controlat cum a fost pregătită școala pentru deschiderea cursurilor a dat o bună apreciere muncii elevilor din brigada de tencuitori și zugrăvi.

Brigada de montatori electricieni, care a lucrat sub conducerea instructorului de electrotehnică, a reparat rețeaua electrică a școlii și a montat în plus cîte două becuri în fiecare clasă. Cu toate că efectivul brigăzii era de numai 4 elevi, ea a îndeplinit într-un timp scurt un volum mare de muncă. În rețeaua electrică s-au înlocuit aproximativ 100 metri de fire și 40 de dulii, s-au montat 15 întrerupătoare și s-a instalat o nouă rețea pentru radioficarea școlii. În procesul muncii membrii brigăzii și-au însușit bine deprinderile necesare în montajul electric.

Brigada de transporturi a fost condusă de instructorul care predă cursurile auto. Membrii brigăzii trebuiau să asigure toate celelalte brigăzi, și în primul rînd brigada zidarilor, cu materialele de construcție necesare. Subliniem că această brigadă și-a îndeplinit bine sarcinile, toți membrii ei efectuînd cu succes practica la conducerea automobilului.

Ceea ce este nou față de anii precedenți în organizarea practicii la școala noastră este faptul că elevii din clasele a IX-a au fost împărțiți în brigăzi și au avut fiecare cîte o sarcină concretă. În afară de aceasta, elevii au fost salariați, salarizarea făcîndu-se după tariful lucrărilor de construcții și reparații din categoria a doua. Salariul elevilor a fost calculat conform cantității și calității muncii efectuate. În anii precedenți, elevii erau stimulați pentru munca lor productivă doar prin excursii gratuite și prin premii.

Pentru controlul cantității și calității lucrărilor și pentru calcularea salariilor a fost creată brigada de control tehnic, condusă de directorul școlii și formată din trei elevi care, din cauza sănătății lor, nu au putut fi integrați în nici o altă brigadă.

Activitatea productivă nu numai că a dat elevilor îndeminare și deprinderi trainice, dar a avut și o influență pozitivă asupra atitudinii lor față de muncă, a comportării lor, asupra alegerii profesiei după terminarea școlii. Ca urmare a muncii în producție s-a îmbunătățit considerabil situația la învățătură și disciplina elevilor. Dacă la începutul perioadei de practică procentul promoțiilor pe întreaga școală era de 75-80 la sută, acum el ajunge la 93-95 la sută. A crescut numărul elevilor foarte buni la învățătură și a scăzut numărul elevilor cu note mediocre.

După terminarea școlii mulți absolvenți au început să lucreze pe șantierele de construcții ale țării, în întreprinderile locale și în colhozurile și sovhozurile raionului. De asemenea, practica în producție a elevilor a făcut să se îmbunătățească considerabil baza materială a școlii, fără să se cheltuiască sume prea mari din fondurile statului.

V. A. GORELOV

Școala medie din Balabanovsk, raionul Borovsk, regiunea Kaluga

(Traducere din revista sovietică „Școala și producția” nr. 2, 1960).

Universitatea prieteniei popoarelor

La 21 februarie a.c. N. S. Hrușciov, luînd cuvîntul la Universitatea națională „Badja Mada” din Indonezia, a anunțat că guvernul sovietic a hotărît înființarea unei universități în care să poată învăța tinerii și tinere din țările-Asiei, Africii și Americii Latine. Gestul guvernului sovietic este privit cu un deosebit interes în întreaga lume, el reflectînd cît se poate de clar politica de pace și prietenie între popoare dusă de marea țară a socialismului. Hotărîrea de a crea o asemenea universitate este și o urmare a repetatelor cereri exprimate de cercurile opiniei publice progresiste, ca și de numeroși cetățeni din statele Africii, Asiei și Americii Latine, de a se lărgi posibilitățile pregătirii de cadre naționale în instituțiile sovietice de învățămînt superior.

Este bine cunoscut faptul că în țările care au scuturat jugul colonialismului, ca și în acelea care se eliberează acum de sub dominația imperialistilor, se simte o acută nevoie de cadre naționale capabile să rezolve cu forțe proprii complexe probleme ale vieții economice și culturale ce se ridică în fața acestor țări. Pe de altă parte, se cunoaște și poziția stăpînitorilor colonialiști în ce privește pregătirea de specialiști din rîndul popoarelor înrobite: decenii în șir, ținînd în neagră mizerie masele muncitoare și frînînd dezvoltarea învățămîntului autohton, ei au barat drumul spre cultură, au împiedicat formarea de cadre naționale în țările coloniale.

Organizată sub auspiciile Comitetului sovietic de solidaritate cu țările Asiei și Africii, a Uniunii asociațiilor sovietice de prietenie și relații culturale cu țările străine și Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., Universitatea prieteniei popoarelor este deschisă pentru toți tinerii în vîrstă de pînă la 35 de ani, indiferent de sex, rasă, naționalitate și credință. Accesul în această cetate universitară este înlesnit și de faptul că aci învățămîntul este gratuit, că se acordă studenților burse și asistență medicală, de asemenea, gratuită.

Universitatea prieteniei popoarelor își va deschide cursurile în acest an. Ea este profilată în raport cu nevoile stringente ale țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic din Asia, Africa și America Latină. Cele 6 facultăți ale ei vor pregăti specialiști în proiectarea și exploatarea de mașini și mecanisme, în construcții, în prospec-

țarea, extracția și valorificarea mineralelor utile, în agronomie și zootehnie, în medicină și farmacie, în științe fizico-matematice și științe naturale, în istorie și filologie, în economie și drept. Cursurile vor fi ținute de oameni de știință sovietici, iar pentru o serie de prelegeri vor fi invitate și personalități de seamă ale vieții științifice din Asia, Africa și America Latină, asigurîndu-se toate condițiile unui învățămînt de înalt nivel.

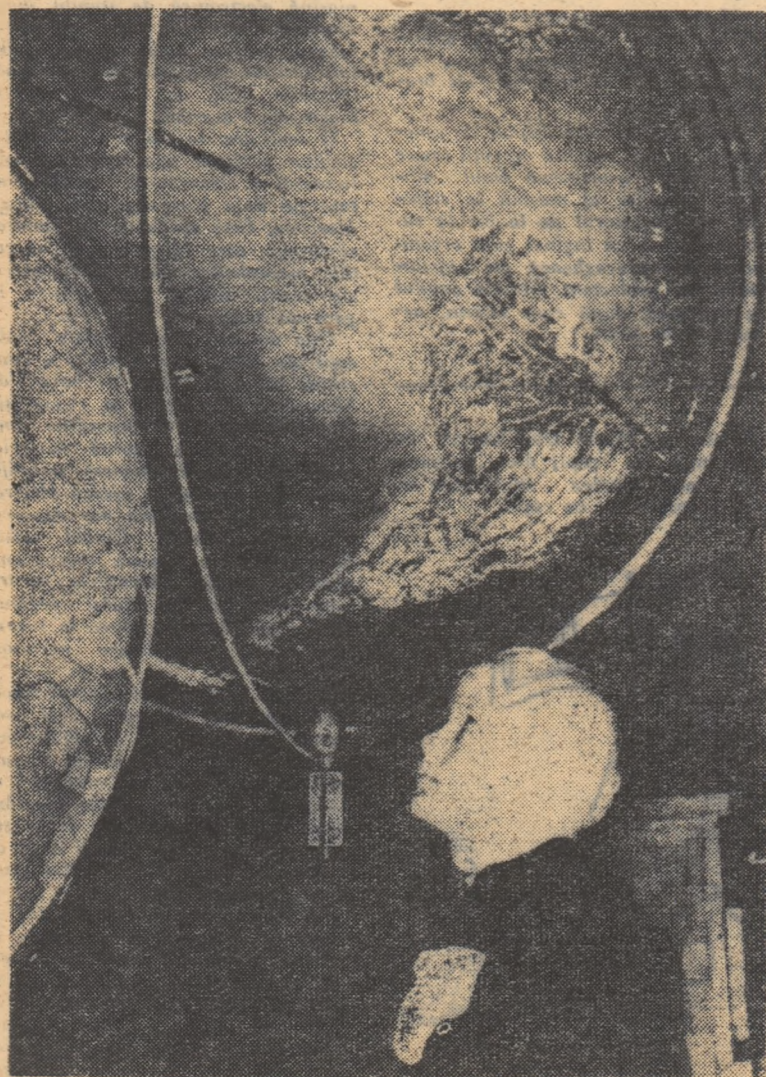
Pe adresele organizațiilor sovietice inițitoare, ca și a ambasadelor și legațiilor sovietice din numeroase state africane, asiatice și americano-latine sosesc zilnic scrisori în care tinerii își exprimă satisfacția pentru posibilitatea pe care le-o oferă Guvernul sovietic de a urma învățămîntul superior, de a se specializa în conformitate cu domeniile lor și cu nevoile popoarelor lor, își exprimă mulțumirea și admirația față de statul sovietic care ajută dezinteresat țările slab dezvoltate.

„Nu vrem ca Africa — scrie Ismail Abdul Rahman din Etiopia — să rămînă în urmă în ce privește dezvoltarea economică. De aceea noi, tinerii din Africa, avem dorința să învățăm în cele mai bune instituții din lume. Sînt sigur că Rusia, înființînd Universitatea prieteniei, ne va da posibilitatea să recuperăm tot ce ne-au răpit imperialiștii”.

Concludentă pentru felul cum este privită hotărîrea Guvernului Sovietic de a crea o asemenea universitate este declarația Federației Tineretului Democrat din Irak: „...Înființarea Universității prieteniei popoarelor — se spune în declarație — constituie o contribuție importantă la cauza întărîrii colaborării afro-asiatice. Considerăm acest gest ca un mare ajutor pentru popoarele care de generații întregi suferă de pe urmele dominației colonialistilor străini și care, de aceea, au rămas în urmă în dezvoltarea lor culturală și științifică. Universitatea va îndeplini nu numai un rol cultural și științific, ci va cimentea și prietenia și frăția tineretului Asiei, Africii și Americii Latine și, prin urmare, a popoarelor din aceste continente”.

Prin crearea Universității prieteniei popoarelor Uniunea Sovietică a arătat încă o dată lumii sentimentele sale de caldă prietenie și simpatie față de popoarele care au hotărît să rupă cu trecutul de mizerie și suferință, izgonind pentru totdeauna din patriile lor pe cei ce i-au ținut în lanțuri.

A. C.

Acest tânăr astronom sovietic va fi martorul zborului omului în Cosmos. Poate va fi chiar unul dintre viitorii astronauți.

Educația artistică a copiilor din Azerbaigean

Recent, la Baku a avut loc un concurs artistic al copiilor la care au participat aproximativ 400 de tineri muzicieni, cîntăreți, dansatori din Azerbaigean. Au fost interpretate creații ale lui Mozart, Beethoven, Ceaikovski, Șostakoviici, ale unor clasiști ai muzicii azerbaigeană, cîntece și dansuri populare, fragmente din piese, scene de balet.

La concurs au participat și copii din satele situate în creierul munților, care înainte de instaurarea puterii sovietice nu aveau nici un contact cu civilizația.

În Azerbaigean se acordă o mare atenție educației artistice a copiilor. În fiecare din cele 4500 de școli ale republicii există cerouri în care copiii învață să cînte, să danseze, își însușesc noțiunile de bază ale muzicii, ale artelor dramatice. În afară de aceasta, în fiecare centru raional au fost create cluburi speciale pentru copii.

Părinții și istoria

„Părinții ăstia te duc la disperare” a declarat iritat senatorul vest-berlinez Tiburtius.

Cu ce au adus părinții germani — mamele din Hamburg și tații din Köln — la disperare pe Herr senator? Ne-o spune el: „Ei vor să-l ostîndească pe Hitler la reclusiune în lada cu molii și nu vor să mai audă nimic despre el...”

Părinții — care știu ce știu — vor să dea memoria lui Hitler pradă molilor, dar cei care conduc învățămîntul vest-german au găsit pentru aceasta un loc care îi se pare mult mai potrivit: mințile copiilor. Chestiunea a fost dezbătută în foruri înalte (de pildă la conferința miniștrilor culturii ai laenderelor vest-germane) și hotărîră: în școlile federale predarea istoriei trebuie lărgită cu „predarea istoriei epocii național-socialiste”. E vorba deci — pe șleau vorbind — de reabilitarea lui Hitler și a întregii epoci național-socialiste. N-ar fi exclus ca în viitoarele manuale de istorie vest-germană

să poată fi citite fraze ca acestea: „...Și atunci Hitler a organizat concediul a citorva milioane de oameni în localități de cură ca Auschwitz sau Dachau”. Profesorii vor putea completa, în spiritul manualelor didactice: „În timpul național-socialismului producția de săpun și de negru de fum a crescut considerabil fața de al treilea Reich”, iar copiii nu vor avea de unde să știe că săpunul se făcea din grăsimi omenească, iar negrul de fum era captat din coșurile cuploarelor din lagărele morții...

Dar părinții? Unii dintre ei erau copii pe vremea lui Hitler. Ei se gîndesc azi că, în sfîrșit, ajunge cu generațiile înșelate și sacrificate. Iar dacă Herr Tiburtius și compania ajung „la disperare” — asta e cu atît mai bine. Înseamnă că milioane de părinți vest-germani au învățat ceva din lecția istoriei: întotdeauna osanțele la adresa fascismului tipărite cu creneală au avut miros de sînge...

R. T.